

Zalán Tibor

Vigyázat, a tetőn angyalok járnak!

- játék mesékkel, korhatár nélkül -

SZEREPLŐK

(a megjelenés sorrendjében):

ANGYALKA
HÓFEHÉRKE
ÓLOMKATONA
PIROSKA
JULISKA
CSIPKERÓZSIKA
JANCSI
GOMULKA BÁCSI
KÉMÉNYSEPRŐ
KÉTBALKEZES ANGYAL
RÉSZEGES ANGYAL
FARKAS
BOSZORKA
MOSTOHA
ÖRDÖG
TÜNDÉR
NAGYMAMA

I. felvonás

A színpad enyhén lejt a nézőtér felé, éppen annyira, hogy jól lehessen látni a feljáró ablakot, amely majd a feltűnések és eltűnések eszközeként fog szolgálni. Pesti bérház teteje, lapos, kémények és antennák, egy elfelejtett szárítózsínór, rajta felejtett összekormozódott lepedővel, akár egy gonosz csapkodó szellem, az említett fölfelé nyitódó üveges ablak-ajtó, melyen az épületből a tetőre ki lehet jutni. Háttér az ég, vagy egyéb pesti tetők kivágata. A tetőperemnél, lábát lefelé lóbálgatva, aranyhajú angyalka ül. Fésülgeti a haját, utána bámul egy-egy kihullott arany hajszálának, magában énekelget.

ANGYAL

*Fésülök, fésülök,
aranyhaját fésülök,
föl az égbe készülök,
angyalhaját fésülök.*

*Száll a hajszál, itt hagy, elszáll,
valakire rátalál tán,
és ha annak szíve tiszta,
a hajszálam idehozza;
itt majd oltalomra talál,
ha üldözi a gonosz világ.*

*Fésülök, fésülök,
angyalhaját fésülök,
föl az égbe készülök,
aranyhaját fésülök...*

Meglebegteti kis szárnyait, és felrepül az égbe. Rövid ideig üres a színpad, csak az angyaldalocska visszhangzik még felülről, elhalkulóban. Moccan a tetőfeljáró ablak, nagyon lassan, óvatosan kinyílik, előmászik mögüle Hófehérke.

HÓFEHÉRKE

Bocsánat... Meg kell kérdezzem... Van itt valaki? Mert ha van itt valaki, akkor én most visszamegyek... Nem is tudom, miért jöttem ide, ezt az arany hajszálát a kezembe sodorta az utcán a szél... Nem mentegetőzöm, de mintha ez a hajszál hozott volna ide engem... De visszatérve az eredeti kérdésemre, van itt valaki? Nincs, mert nem válaszol. Akkor én most megpihenek kicsit, rám fér. Talán alszom is egy keveset... Rám fér... (A kémény tövébe vackolódik, és nyomban elalszik.)

A tetőablak ismét moccanog kezdi. Egy sisak jelenik meg először, majd szuszogva, morogva feltornássza magát a lyukból az Ólomkatona.

ÓLOMKATONA

Piha, de ha az ember lába nem jó, nem kapaszkodik jól fel a tetőre. Minek gyöttem én föl a tetőre? Vót parancs? Nem vót parancs. Akkor meg minek gyöttem én föl erre a magas tetőre? Oszt ha leesek, kitöröm a másik lábamat is. Na tessék, kellett nekem a tetőre felgyünnöm. Valami csak idehozott... Ez a szösz... vagy mi a franc... itt az ujjaim közé akadt, bonyolódott, és még most sem tudom kibogozni... Azóta ilyen kelekótya a fejem. Fölhozott a tetőre, ni! (Meglátja a békésen szunyókáló Hófehérekét.) Nini! Egy

békésen szunyókáló hajadonka. Megvizsgálom... Nem az övé a hajsza. Mivelhogy a haja ébenfekete. A bőre fehér, mint a hó. Kiköpött Hófehérke. Ha ébren lenne, be is mutatkoznék neki. Nyilván ki nem találna senki, hogy én ki vagyok. De csitt, valaki a tetőablaknál motoszkált. Fegyvert elő, harcra készül az ólomkatona, bátran, akár az ördöggel is... no, az ördöggel talán mégse... de bárki más földi halandóval... talán még a patkányokkal nem szeretnék, de remélem, egy pesti háztetőn nincsenek patkányok...

Alig észrevehetően megmozdul a feljáróablak. Azután ismét. Résnyire nyitódik, majd újra becsukódik. Közben, minden nyitódásnál-csukódásnál halk hangocskákat hallunk. Végül megjelenik Piroska.

PIROSKA Nagymama... Vadász bácsi... Nagymama... Vadász bácsi? Senki. Nincs itt véletlenül egy nagymama és egy vadász bácsi? Azt hiszem, veszélyben vagyok. Azaz, csak azt hittem. Mert a tetőn, ugye, nem járnak farkasok. Vagy csak ritkán. Azért a végtelenségig mégsem maradhatok itt... egy háztetőn... megromlik az étel a kosárámban...

ÓLOMKATONA Arról majd gondoskodunk, hogy az étel a kosárkádiban csak ne romoljék meg ott!

PIROSKA Jaj! De nem jaj! A vadász bácsi! Hurrá, a vadász bácsi! Éljen a vadász bácsi!

ÓLOMKATONA Csak semmi fölösleges tömjénezés. Én nem vagyok vadász, aranyom, még a gondolat is felháborít, hogy valaki annak bámult. A rendíthetetlen ólomkatona vagyok, tetőmtől fél lábamig. Nem látod rajtam? Hova tetted a szemedet?

PIROSKA Hogy katona... meg hogy ólom... meg hogy fél...

ÓLOMKATONA Nem félek.

PIROSKA Mármost a lába...

ÓLOMKATONA Az fél... de ő sem fél...

PIROSKA Megnyugtató. Szóval, hogy ólom, meg katona, meg hogy a fél lába sem fél... de hogy rendíthetetlen...? Az, kérem, miből látszik, hogy valaki rendíthetetlen?

ÓLOMKATONA Hogy nem rendül meg... mondhatni, semmin... egy-két dolgot kivéve talán, de azokat hagyjuk most másra.

PIROSKA Aha. Így mindjárt más az ólomkatona fekvése. Így már egyértelműen látom, hogy uraságod rendíthetetlen. Szabad kérdezni, rendíthetetlenséged hogy került ide, éppen ide, erre a tetőre, ide?

ÓLOMKATONA Ne tessék annyit idézni! Látom, a te ujjaidra is aranyhajsza fonódott. Na, az enyémre is. Onnantól kezdve ide kellett gyünnöm.

PIROSKA Nekem is. Oh, hiszen itt alszik valaki itt!

ÓLOMKATONA Hát nem a Piroska, az biztos.

PIROSKA Naná, hogy nem a Piroska, Piroska én vagyok, naná.

ÓLOMKATONA Akkor ráhibáztam. A színed miatt gondótam éppenséggel, na, hogy Piroska. Attól függetlenül, örvendezek.

PIROSKA Akkor ő csakis Hófehérke lehet akkor.

ÓLOMKATONA Fehérnek elég fehér. Akarom mondani, a ruhája, a bőröcskéje...

PIROSKA De meg tetszett nézni de meg.

ÓLOMKATONA Tetszett... Megtetszett... néznem, guvadt a szemem... a frászt hozta rám, amikor fölértem ide... de csitt... mondok neked valamit... Reccsen a létra... valaki gyün... rejtőzz el te is a kémény mögé!

PIROSKA És Hófehérkével mi lesz Hófehérkével?

ÓLOMKATONA Ő alszik. Ne zavarjuk!

PIROSKA Helyes. Ne zavarjuk. Bújjunk el a kémény mögé. Az az én kéményem, ipiapacs tipp, topp, helyes ne zavarjuk.

ÓLOMKATONA Micsoda szerencse, hogy ezt a kis piros vakarcsot is ide hozta a fene meg a hajsza... na, jó lesz neked a másik kémény is, vén obsitos... amíg onnan is ki nem szorulsz majd, ha ez így megy itt, ezen a tetőn...

Moccan a feljáró-ablak. Egy kislány feje bukkan elő, majd nagyon félve, óvatoskodva ő maga is fölkászálódik.

JULISKA Jancsi! Hova bújtál, édes Jancsi, mézes Jancsi? Édesapám, édesanyám! Hová rejtőztetek? Tudom, hogy tréfáltok csak, és itt vagytok valahol... ha nem vagytok itt, akkor miért jöttem ide? Valami azt súgta, hogy úgy mondjam, megtalállak benneteket ezen a tetőn... Mennyire buta gondolat, hogy a tetőn... miért éppen a tetőn, egy háztetőn... félek egyedül... nagyon félek egyedül...

ÓLOMKATONA Nem vagy egyedül, oszt innentül fogva fölös a félelem.

JULISKA Nem vagyok egyedül... szóval, van itt még valaki rajtam kívül, aki nem apám, nem anyám, nem is Jancsi... akkor most már nagyon félek...

ÓLOMKATONA *(előlép.)* Ne félj, én megvédelek.

JULISKA Uram teremtem, a gonosz boszorkány tetőtől talpig...

ÓLOMKATONA Akkor már inkább vadász. Itt mindenki megbolondult? Nem látszik rajtam, hogy ólomkatona vagyok, tetőtől fél lábíg ezen a tetőn, mégpedig rendíthetetlen?

JULISKA Bocsánat, tényleg... nem is figyeltem... ezer bocsánat...

ÓLOMKATONA Nem figyelté. Nagyon jó. Jancsizol itt, meg apázol-anyázol, aztán meg nem figyelsz rám. Ki a kicsoda bornya vagy, lyányom?

JULISKA Juliska vagyok, tisztelettel.

ÓLOMKATONA Ez nekem önmagában nem mond semmit. Juliska. Akárki lehet Juliska, azaz hogy én nem...

JULISKA De nekem van egy testvérem, a Jancsi, meg egy apukám, aki favágó, meg egy anyukám, meg, hogy úgy mondjam... jaj, a sorsomról nem akarok beszélni.

ÓLOMKATONA Jobb is. A'sszem, én sem.

PIROSKA Mi több, én sem mi több.

ÓLOMKATONA Akkó ez meg van beszéve. És mi hajsza! hozott erre?

JULISKA Nem tudom. Egyszerre, hogy úgy mondjam, nyomós okom támadt, hogy feljöjjek erre a tetőre.

PIROSKA Mutasd a kezedet! Ahá, neki is hajsza! ahá.

ÓLOMKATONA Piha! A magyarázat a hajsza!ak mélyébe van elásva.

JULISKA Eszed tokja, hogy úgy mondjam, bátyuska! A hajsza!nak nincsen mélye...

ÓLOMKATONA Valahova csak van elásva... Az is lehet, a hajsza! van elásva... Valami el van ásva... lehet, a kutya bűzlik...

A nagy beszélgetésben nem veszik észre, hogy újabb vendég érkezik. Törékeny, félénk kislány.

CSIPKERÓZSIKA Van itt valaki? Kérem, ha valaki itt lenne, és véletlenül egy rokkája is lenne kérem, ha azon éppenséggel fonalat fonna, fejezze be, kérem, szerszámát tegye el, kérem, mert nekem nem szabad rokkához érnem kérem... ahhoz még meg kell kérem érnem...

ÓLOMKATONA Fedezékbe! Ki tudja, mi lakik az úrilány álcahalója alatt.

CSIPKERÓZSIKA Uram, ön itt? Ha nem tévedek, ön óhajt nőszülni, kérem. Felpróbálnám a cipőjét. Kérem.

ÓLOMKATONA Itt mégiscsak valami tévedés forog fenn, assziszem, mert nekem csak csizmám van, abból is csak fél pár, mert hogy ennyi köll, és feltehetően nagyon bűdös is a felpróbáláshoz ebben a gatyarohasztó nagy tetői gutaütős melegben.

CSIPKERÓZSIKA Kérem? Ezek szerint uraságod nem a király, aki nőszülni óhajt?

ÓLOMKATONA Muszáj engem mindig másnak nézni, mint ami vagyok? Egyik erdésznek néz, a másik egyenesen gonosz boszorkánynak, most meg hát - bár nem tagadom, ez esik a legjobban - királynak képzelnek. Ó-lom-ka-to-na-va-gyok-a-ren-dít-he-tet-len.

CSIPKERÓZSIKA Csip-ke-ró-zsi-ka-va-gyok-ké-rem-a-két-ség-be-e-sett.

JULISKA Nem-hi-szem-el-mert-csip-ke-ró-zsi-ka-nem-a-kar-ja-a-ki-rály-fi-ci-pő-jét-fel-pró-bál-ni-csip-ke-ró-zsi-ka.

CSIPKERÓZSIKA Csak-meg-a-kar-tam-ezt-a-nagy-goly-hót-té-vesz-te-ni-ké-rem-ne-hogy-ő-le-gyen-a-ti-zen-ket-te-dik-tün-dér-ka-to-na-ru-há-ban-ké-rem...

ÓLOMKATONA Ez már mégiscsak sok, asszem, a szívemnek... Még tündér is lettem a meggyanúsítgatásokban...

HÓFEHÉRKE Felébredtem. Mennyien itt, hogy egy nagy hangzavar?! Jaj, hiszen ez csapda! Ez a nagydarab és faragatlan külsejű alak alighanem az elveszejtésekre küldött erdész.

ÓLOMKATONA Egy szót se többet. Nem erdész, nem vadász, nem boszorkány, nem király, még csak nem is tizenvalahányadik tündér...

PIROSKA és JULISKA ...hanem a rendíthetetlen ólomkatona hanem.

ÓLOMKATONA Szolgálatukra.

HÓFEHÉRKE Örvendek fémember. Udvertartásomba fogadlak valamennyiteket.

PIROSKA De ez nem udvar, ez egy tető ez.

HÓFEHÉRKE Akkor tetőtartá... oh, pardon, tetőtartásomba fogadlak benneteket. Hófehérke a nevem, királylány vagyok, és jaj, a sorsom... ej, itt ejtek egy könnycseppet.

JULISKA Kettő lett belőle, hogy úgy mondjam.

HÓFEHÉRKE Védelemre szorulok, pendíthetetlen ólomhuszár!

PIROSKA Én is én...

CSIPKERÓZSIKA Én is, kérem...

ÓLOMKATONA Én is... akarom mondani... semmi okotok a félelemre, mert itt vagyok én, bátorságomban a rendíthetetlen, ólmomban a féllábúság, minőségemben a katona, ámbátor a legjobb az lesz, ha most szépen gyűttök velem elbújni, mindenki egy-egy kémény mögé, mert léptekeket hallok...

HÓFEHÉRKE Hogy ez milyen egy ház...!

JULISKA Átjáróház, hogy úgy mondjam...

ÓLOMKATONA Ne po... énkondj annyit! Bújas!

PIROSKA Az az én kéményem, ipiapacs tipp, topp az én!

JULISKA Ez meg az én kéményem, hogy úgy mondjam, ipiapacs tipp, topp.

HÓFEHÉRKE Ez a kémény engem illet, ipiapacs tipp, topp.

ÓLOMKATONA Tudtam, hogy ez lesz a vége. Ki fog túrni az összes kémény mögül ez a sok női egyed. Sebaj, van még két kémény... igaz, már nem olyan csicsásak, mint a többiek... na, de bujdosásra ez is jó lesz... bujdosás, katona...

A feljáró felcsapódik, Jancsi dobódik föl rajta, életerősen, vidáman.

JANCSI Alighanem jól elkeveredtem ebben az erdőben. Már egészen olyan, mint egy város. Hogy a fenébe kerülök én egy háztetőre? És hol van Juliska?

JULISKA Itt vagyok!

ÓLOMKATONA Fogod be a po... énodat! Lehet, hogy csapda!

PIROSKA Nézzétek, a katona is fél nézzétek!

ÓLOMKATONA Nem félek, csak óvatos vagyok.

CSIPKERÓZSIKA	Mit óvatoskodik, aki nem fél, kérem?
ÓLOMKATONA	Csak úgy. A katona mindig óvatos.
JULISKA	Hiszen ez, hogy úgy mondjam, csak Jancsi.
HÓFEHÉRKE	És ha a gonosz mostoha téveszt meg minket Jancsi képében?
PIROSKA	És ha a farkas az, Jancsi bőrében a farkas?
ÓLOMKATONA	És ha az ördög gyűtt el a Jancsi szőrében?
CSIPKERÓZSIKA	Ez a fiú nem is szőrös, kérem.
ÓLOMKATONA	Akkó nem lehet az ördög.
PIROSKA	Akkor nem lehet a farkas sem akkor.
HÓFEHÉRKE	Akkor számításaim szerint nem lehet a gonosz mostoha sem.
PIROSKA	Miért ne lehetne miért? Csak nem szőrös a mostohád nem?
HÓFEHÉRKE	Nem. Nem tudom. Valószínűleg én is szerettem volna veletek együtt az mondani, hogy <i>akkor nem lehet...</i> olyan jól hangzik.
PIROSKA	Ja, az más. Így már érthető, hogy nem lehet így már.
JULISKA	Mondom, hogy Jancsi, ki más.
ÓLOMKATONA	Azé teszünk egy próbát. Jancsi!
JANCSI	Ki a fene szólít?
ÓLOMKATONA	Én.
JANCSI	Te? És ki a fenét tisztelhetek benned? És honnan tudod a nevemet? Itt van Juliska is? Kik vannak még itt?
ÓLOMKATONA	Egyszerre csak egy kérdést illik föltenni. Válassz, melyiket teszed fel a sok közül!
JULISKA	Juliska itt van?
ÓLOMKATONA	Jól döntöttél, a kérdés megmutatta, hogy te valóban Jancsi vagy, aki szereti és félti a testvérét. Gyertek elő, üdvözljétek új bajtársunkat, Jancsit.
HÓFEHÉRKE	Igen tetszetős a legény, lehet, hogy ő a királyfi. Persze, nem szőrös. Mindazonáltal, a királyfiak se mind szőrösek. A halak meg egyáltalán nem szőrösek. De hát, ahogy elnézem, nem is hal.
CSIPKERÓZSIKA	No, ez nem király, kérem. Aranyos gyerek, de nincs is cipője neki, amit felpróbáltathatna velem, hogy a cipő jó legyen, ő meg aztán elvegyen... az ördögbe, kérem, megint szerepzavarba kerültem...
JULISKA	Engedjétek már oda hozzá, szívem Jancsi, én János vitézem...
HÓFEHÉRKE	Az a név már foglalt, a tanulmányaim alapján...
JULISKA	Bánom is én, csakhogy megvagy... hogy kerültél ide te is?
JANCSI	Nem tudom. Ahogy az erdőben elveszítettelek, kerestelek, kerestelek, egyszerre csak a kezembe akadt ez az aranyos hajsza. Attól a pillanattól úgy éreztem, tudom az irányt, ide kell jönnöm, a fenébe, vezetett a hajsza, és jöttem. Látod, most itt vagyok, megtaláltalak, és már nem is foglak soha többé elveszíteni az életben.

ÓLOMKATONA	Nagy szavak.
PIROSKA	Nem lennék én abban olyan biztos nem lennék.
HÓFEHÉRKE	Micsoda megkapó családi idill! Kár, hogy nekem nincs vér szerinti testvérem... se.
CSIPKERÓZSIKA	Nyugtával dicsérd a napot!
ÓLOMKATONA	Úgy hiszem, megvónánk valamennyien.
CSIPKERÓZSIKA	Honnan gondolja mindezt ilyen hirtelen a vitéz úr, kérem?
ÓLOMKATONA	Onnan, hogy nincs több kémény. Jancsi még épp el tud bújni, ha gyünne valaki.
HÓFEHÉRKE	Tessék? Azt mondja, hogy jön még valaki?
ÓLOMKATONA	Gyünni fog. De aki gyün, az elől már el kő bújnunk.
PIROSKA	Mitől olyan biztos ebben mitől?
ÓLOMKATONA	Logika. A hajsza idehozott minket. Ha nem tévedek, ugyanabban a cipőbe járunk.
PIROSKA	Mégiscsak ő lesz a király, ha annyit foglalkozik a cipővel, mégiscsak... ezt neked mondtam, hátha megint Hamupipőkének képzeled magad.
CSIPKERÓZSIKA	Közvetlen vagy, kérlek, de nem vagy kedves, angyalom...
ÓLOMKATONA	Tessék má hagyni a királyozást itten. Lássuk a tényeket!
HÓFEHÉRKE	Lássuk, lássuk!
ÓLOMKATONA	Ha valamennyiünket az aranyhajsza cipeltek ide, ez azt jelenti, hogy valamennyien ugyanabban a cipőbe járunk.
PIROSKA	Megint a cipő megint...
CSIPKERÓZSIKA	Megint a cipő. Hát csoda, hogy állandó szerepzavarba hajtanak bele itt, kérem?
JULISKA	Ezt már tetszett mondani, hogy úgy mondjam, ezt a közös cipőt.
ÓLOMKATONA	Ne szakítsanak félbe, különben piha!
HÓFEHÉRKE	Mi az a piha?
CSIPKERÓZSIKA	Ne szakítsd! A piha, kérem, az piha. Különben.
JANCSI	Hogy a fenébe közös a cipő, rendíthetetlen úr?
ÓLOMKATONA	Ezt köllene most tisztáznunk. Ön, példának okául, mié hagyta el az otthonát?
HÓFEHÉRKE	Én? Ezt tőlem óhajtaná kérdezi?
ÓLOMKATONA	Aha, Hófehérke.
HÓFEHÉRKE	És miért tőlem óhajta kérdezi?
ÓLOMKATONA	Mert valamennyien hasonló... na, nem bénázom tovább a cipőket... mert attól félek, valamennyien hasonló okból vagyunk itt.

HÓFEHÉRKE

Hát jó. Elmondom.

*Amikor születtem
meghalt az én kicsi
anyám.*

*Apussal jól éltünk
de megjelent a mos-
toham.*

*Mézes-mázos szóval
elbódította az
apám.*

*Halálom akarja
mert szebb vagyok nála
talán...*

ÓLOMKATONA

Honnan tudja?

HÓFEHÉRKE

Hogy szebb vagyok-e?

ÓLOMKATONA

Hogy az életére tör?

HÓFEHÉRKE

Bevallom... találtam egy olyan mesekönyvet a kastélyunkban, amelyikről kiderült, rólam szólt... elolvastattam a társalkodónőmmel... nem akarom, hogy annyit szenvedjek ártatlanul, amennyi abban áll... törpék meg ilyesmi, mérgezett fésű, mérgezett alma, mérgezett öv... ilyenekre emlékszem...

PIROSKA

Én is hasonlóképpen jártam, én is.

ÓLOMKATONA

Te is elolvastattad a sorsodat?

PIROSKA

Nem, én elolvastam.

ÓLOMKATONA

És mi olvastál benne?

PIROSKA

*Kicsi kosárral, piros ruhában,
indít majd útnak édesanyám
kicsi kosárral.*

*A nagymamámnak, szegény betegnek,
ételt kell vinnem, számít miránk
a nagymamánk.*

*De nem tudhatja, az erdő vadja,
vad farkas vár a sűrű mögött
de nem tudhatja.*

*Be akar kapni, föl akar falni,
annyira félek, hogy megszökök
be akar kapni...*

És megszöktem, nem szégyeltem megszöktem. Szegény nagymamám, azóta is vár rám, hiába, de egy haszna van ennek is: amíg engem nem kap be a farkas, őt sem tudja, szegény nagymamám.

ÓLOMKATONA

Derék. És kegyed, Csipkerózsika? Maga is olvasta a saját meséjét?

CSIPKERÓZSIKA

Miért, ön nem olvasta, kérem, az enyémet?

ÓLOMKATONA

A francot. Csak az enyémet.

CSIPKERÓZSIKA	Érdekes, én olvastam a magáét, kérem.
ÓLOMKATONA	Akkó meg mit csodálkozik azon, hogy itt vagyok?
CSIPKERÓZSIKA	Mondtam én azt egy szóval is, hogy csodálkozom, kérem?
JANCSI	Halljuk, hogy a fenébe kerültél ide!
CSIPKERÓZSIKA	<i>Születésemkor, kérem, egy sértett tündér megátkozott. Tizennyolc éves koromban, kérem, én el- halálozom. Megszúr egy rokka, kiserked vérem, kérem, végem is már. Jó tündér néném, kérem, alvássá oldta ezt a halált...</i>
	Száz évig kéne aludnom, kérem. Hát kinek van arra ideje! Gondoljatok bele, száz év alatt mennyit változik a világ. Fölébredek száz év múlva, és azt sem tudom, hol vagyok, ki vagyok, mit keresek a földön, kérem, ha egyáltalán lesz még föld.
ÓLOMKATONA	Megérthető, hogy főkapta a nyúlcipőt.
JULISKA	Mi még nem meséltük el a történetünket.
ÓLOMKATONA	Ti se ússzátok meg, ikrek, ne majrézzatot! Rajta!
JULISKA és JANCSI	<i>Oly szegények voltunk, a fenébe, a favágó házban, minden nap éheztünk - én még, hogy úgy mondjam, sokszor fáztam -</i>
ÓLOMKATONA	<i>Hogyan, egy favágó-házban... Az erdő nem a miénk, az erdő nem a miénk.</i>
JULISKA és JANCSI	<i>Egy nap elindultunk, a fenébe, a nagy rengetegben, ott sorsunkra hagytak a szüleink, s ketten barangoltunk, hogy úgy mondjam, tovább.</i>
HÓFEHÉRKE	<i>Van-e sors mostohább... De mit tehettek volna? De mit tehettek volna?</i>
JULISKA és JANCSI	<i>Hogyha tovább megyünk, a fenébe, egy kis házhoz érünk, mézeskalács a fal, egy darabot törnénk ott érne, hogy úgy mondjam, a végünk</i>
CSIPKERÓZSIKA	<i>Így vagytok itt végül...</i>
JULISKA és JANCSI	<i>Így vagyunk itt árvák, így vagyunk itt, árván.</i>

JANCSI Mert a mézeskalács házban, a fenébe, a rólunk szóló mesekönyv szerint, a vasorrú bába lakik, aki csak arra vár, hogy odaérkezzünk, és megsüssön bennünket, és megegyen bennünket.

ÓLOMKATONA Megértem, hogy elpucóztatok, ez igen zabálós és különös furmányú boszorkány elől.

HÓFEHÉRKE Most már csak az ön története hiányzik, katona!

ÓLOMKATONA Jaj, no, hát az csak amolyan piha... nem is érdeköl senkit...

MIND Csak mondd, csak mondd!

ÓLOMKATONA Hát, ha annyira erőtetnek...

*Láthatjátok, rossz a lábam,
E'rontotta a formában
az öntő.
Nem köllöttem senkinek se,
katonába az ép ember
a döntő.
Egy kisfiú megszeretett,
ablakpárkányára kitett
örködtem.
Fránya ördög fenekedett,
odahagytam őrhelyemet,
megszöktem.*

Hát így. Valamennyien a sorsunk előtt pucolunk. És ide, erre a tetőre hoztak bennünket az aranyhajszálak.

HÓFEHÉRKE Vajon, kié lehetnek a hajszálak?

PIROSKA Csakis angyaloké csakis.

JULISKA Vagy egy angyalé, hogy úgy mondjam, egy jó angyalé, aki meg akart menteni bennünket, elkóborolt mesefigurákat.

JANCSI Angyal! A fenébe, hiszen az nagyszerű. De ha vannak angyalok, akkor itt vannak. Keressük meg őket.

Mindent átkutatnak a tetőn („itt sincs... itt, sincs... itt van, de ez nem az... ott van, de az se az... nincsenek sehol az angyalok... elkéztünk!”) de nem találnak semmit.

EGYÜTT *Elmentek az angyalok,
visszamentek az égbe.
Akkor mi is induljunk
vissza régi mesénkbe.*

*Nem véd meg a gonosztól
semmi most már bennünket.
Azért jó, hogy angyalhaj
köti össze szívünket!*

*Elmentek az angyalok,
fölszálltak a kék égbe.
Elvitték a reményünk
magukkal a nagy kékbe.*

ÓLOMKATONA Csak semmi kétségbeesés, gyün még ránk jobb sors is. Új mesét keresünk magunknak.

HÓFEHÉRKE Nagyon jó lesz, majd mehetek a Micimackóba statisztálni...

PIROSKA Én meg a rút kiskacsába kiscsibének én meg...

CSIPKERÓZSIKA Én meg a Kishercegbe kígyónak, pfuj, kérem!

JANCSI Én meg, a fenébe, a királylányok könyvébe kiskondásnak...

JULISKA Én meg, hogy úgy mondjam, a Bambiba kecskegidának...

ÓLOMKATONA Nyugalom, nyugalom, minden meg fog oldódni. Egy biztos, a régi mesénkbe nem mehetünk vissza, mer akkó rút véget ér az életünk...

HÓFEHÉRKE Nekem csak átmenetileg...

CSIPKERÓZSIKA Nekem azért ott lesz, kérem, az a ronda száz év pihikálás...

JANCSI és JULISKA A fenébe, mi sem kerülhetjük el a boszorkány vendéglátását, hogy úgy mondjam, kalitkáját, s még jó, ha a kemencéjét elkerüljük...

ÓLOMKATONA Hiába, ki vagyunk szógátatva a meseíróknak... azaz, eddig vótunk nekik kiszógátatva. Most majd mi írjuk a saját mesénket, a saját sorsunkat.

HÓFEHÉRKE Jaj, de izgalmas... Én ugyan nem tudok írni, mert hát arra szolgál a sok szolgál, de azért írni fogom a saját soromat.

PIROSKA Izgalmasnak izgalmas, de merre induljunk, kérem, hogy ne találjanak ránk az üldözőink...

JANCSI Úgy képzeled, a fenébe, hogy a nyomunkban vannak?

JULISKA Hát persze, Jancsi, hol másütt lennének? Ha mi nem vagyunk, akkor ők sincsenek, hogy úgy mondjam, többé a mesében. Nekik tehát fel kell bennünket kutatniuk, és vissza kell minket cipelniük ahonnan elszöktünk, vissza a sorsunkba, vissza a mesénkbe.

CSIPKERÓZSIKA Azt már nem! Ha kell, egyedül fordulok szembe a gonosz tündérrel ha kell.

ÓLOMKATONA Ez éppenséggel még bekövetkezhet...

CSIPKERÓZSIKA El is ment a kedvem tőle... el is...

ÓLOMKATONA A kérdés jogos, menjünk valamerre, vagy maradjunk a tetőn?

JANCSI Meddig?

JULISKA És mit csinálunk itt?

HÓFEHÉRKE E tető szűk nekem!

CSIPKERÓZSIKA Ha követtek bennünket, előbb-utóbb úgyis ránk is találhatnak.

Megzendül a villámhárító. Valamennyien szoborrá merevednek. Hangok hallatszanak, égi hangok.

ÉGI HANG Angyalka! Aranyhajú angyalka! Merre kószálsz már megint, égi bögyörő! Régen haza kellett volna már érned! Előkészítettük a kedvenc felhőcskédet, hogy leheverj a földi fáradalmak után...

	Angyaltársaid már nagyon várnak. Halló, angyalka, ha hallasz bennünket, azonnal jelentkezz! Itt az angyalfigyelő szolgálat ügyeletes angyala... angyalka, jelentkezz, jelentkezz...
CSIPKERÓZSIKA	Angyaltávirda!
JULISKA	Égi telefon!
ÓLOMKATONA	Az aranyhajú angyalkánkat keresik.
JANCSI	Választ várnak...
HÓFEHÉRKE	Akkor pedig miért nem válaszolunk nekik?
ÓLOMKATONA	Hogyan válaszoljunk nekik?
JULISKA	Beszéljen bele a drótba.
ÓLOMKATONA	Egy drótba nem lehet belebeszélni.
CSIPKERÓZSIKA	Márpedig telefonkagylót nem látok közel-távol ezen a kies bérháztetőn.
JULISKA	Sietni kellene az üzenettel, ha azt akarjuk, hogy az angyalok visszatérjenek a tetőre, és megvédjenek bennünket.
ÓLOMKATONA	Tessék, lehet belebeszélni a villámhárítóba, nagyokosok.
HÓFEHÉRKE	Én igenis beszélek. Halló!
ÉGI HANG	Halló, angyalka, csakhogy halljuk a hangodat.
HÓFEHÉRKE	Legyen kedves, és ne szólítson angyalkámnak, én Hófehérke vagyok.
ÉGI HANG	Idegen angyaltelefon-használat. Kérem, ne használja a vonalunkat.
HÓFEHÉRKE	De nekem segítségre lenne szükségem...
JULISKA	Meg nekünk is.
ÉGI HANG	Újabb illetéktelen angyaltelefon-használat. Földi gondokkal tessék a földi szolgálatunkhoz fordulni. Mondom máris az elérhetőséget, tess...
<i>Hatalmas reccsenés, az égi hang nem tudja befejezni, mert leszakad a villámhárító drótja. Lentről Gomulka bácsi morgása szűrődik fel.</i>	
GOMULKA	Ez már sok, mondhatom, nagyon is sok! Vacak villámhárítója, egész nap csak recseg, meg hangok jönnek ki belőle, ilyen angyalhangok, olyan angyalhangok... Biztosan valami kóbor áramkörre állítódott rá, az is lehet, hogy kalózkodóként a tévé egyet fogja... Megyek, megnézem, mi van a tetőn, nem tetszenek nekem ezek az angyalos dolgok...
ÓLOMKATONA	Kezdődik. Mindenki fedezékbe!
HÓFEHÉRKE	Ki ez, aki ott lent... ízél...
ÓLOMKATONA	Nem tudom. De nem tetszik nekem a hangja. Letépte az angyaltelefont a falról. Most megszakadt minden kapcsolatunk az angyalokkal.

JANCSI Nem tudtuk meg a földi szolgálat címét sem...

JULISKA Ráadásul az a letépős alak már fölfelé tart a tetőre ráadásul...

ÓLOMKATONA Mindenki egy-egy kémény mögé! És senki se féljen... elég, ha én félek...

Felcsapódik a feljáró, Gomulka bácsi határozott mozdulatokkal tornássza fel magát a tetőre. Körbe néz, nyújtózkodik egy nagyot.

GOMULKA Ebben a házban rend kell legyen. Értettük?

*Itt tiloss enni,
itt tiloss inni,
itt tiloss lenni,
itt tiloss görbén,
itt tiloss egyenessen,
itt tiloss **eggyáltalán**
menni,
de tiloss maranni is,
állni, sőt, szalanni is,
s még tiloss jáccani,
tiloss jónak láccani,
és tiloss rossznak láccani,
és tiloss hasznáni
vagy ártani,
ahogy tiloss:
hangoskonni, hallgatni,
okoskonni, nevetni,
tiloss itten örülni és szeretni,
tiloss itten meséni,
hangszereken zenéni,
emlékezni, tervezni,
álmodozni, szervezni,
segíteni egymásnak -
itten minden tiloss ám!*

Ebben a házban Gomulka bácsi a házmester. Az meg én vagyok. Egészen azonos magammal. Nem ismerem a tréfát, mert nincs is humorérzésem. Nem szeretek senkit, de nekem így is jó. A rendet szeretem, az a mindenem. De itt most nem stimmel valami. Ezzel a villámhárítóval egészen nem stimmel... Semmi sem stimmel. Angyalok, meg miegymás... Utálom az angyalhangokat... az angyalokat... Mindent, ami rájuk emlékeztet... Meg is bolondulnék, ha angyalokat találnék a tetőmon... Körülnézek kicsit a kémények között, csak kell itt valami olyannak lennie, amin gyanút foghatok...

KÉMÉNYSEPRŐ Na, már itt is vagyok. Mi a baj, Gomulka bácsi, hogy kegyességed itt a tetőn, hajlott kora ellenére...

GOMULKA Elég a szellemeskedésből, kormos ember. Nem stimmel valami a villámhárító körül. Angyalhangokat ad ki.

KÉMÉNYSEPRŐ Angyalhangokat? Honnan ismeri maga, Gomulka bácsi, az angyalhangokat?

GOMULKA Onnan, hogy olyan szépek. És hogy annyira utálok őket.

KÉMÉNYSEPRŐ Ezért kellett a villámhárítót leszakítani?

GOMULKA Ezért. Nem bírom elviselni az angyalhangokat.

KÉMÉNYSEPRŐ Bogaras egy vénember maga, Gomulka...

GOMULKA Bácsi. Gomulka bácsi.

KÉMÉNYSEPRŐ Ha utálok, akkor csak Gomulkának hívom... magamban.

GOMULKA De most kihallatszott. És miért utálsz engem, drága fiam?

KÉMÉNYSEPRŐ Mit csinálja itt a cirkuszt a villámhárítóval? Képzeleg, és csak nekem okozza vele a munkát.

GOMULKA Hát ide figyelj, nagyokos! Tudd meg, hogy itt más, nagyon gyanús dolgok is történnek az angyalhangokon kívül.

KÉMÉNYSEPRŐ Mások? Ugyan mik történnek, mondja már el!

GOMULKA Titok.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor annál inkább. Bennem aztán megbízhat, Gomulka... bácsi.

GOMULKA Na, azért... De nem bízom benned. Nem tetszik az a virág a gomblyukadban.

KÉMÉNYSEPRŐ De Gomulka bácsi, gondoljon már bele, hogy nézek én ki? Fekete a ruhám, fekete a cipőm, fekete a hajam, fekete a képem... Aki meglát, össze csinálja magát az utcán, ha hirtelen eléje fordulok egy sarkon. Ez a virág csak enyhíteni akar a kinézetemen. Amúgy, látott már virágot a tetőn a gomblyukamban találhatón kívül?

GOMULKA Na, rendben, ha ez így van, akkor elmondom... De én a virágokat sem szeretem ám, jobb, ha tudod, még akkor sem, ha enyhítőlegesen hordja valaki a gomblyukában... Az én házamban nincs virág, viráglocsolás, palántázás... pfuj, semmi ilyen virágosdi nincsen.

KÉMÉNYSEPRŐ Lenyűgöző...

GOMULKA Az. Lenyűgöző. Na, szóval, ha a nagy titkot akarod tudni... akarod?

KÉMÉNYSEPRŐ Már hogy a kányába ne akarnám...

GOMULKA Akkor figyelj jól!

KÉMÉNYSEPRŐ Figyelek.

GOMULKA Jobban figyelj!

KÉMÉNYSEPRŐ Jobban figyelek. Már egészen kiguvad a szemem, és kidagadtak az erek a nyakamon.

GOMULKA Akkor jó. Na, szóval, hogy az elején kezdjem...

KÉMÉNYSEPRŐ A lényeket... A lényeket, Gomulka bácsi...

GOMULKA Ha beleszólsz, nem mondom.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem szólok bele.

GOMULKA Kérjél bocsánatot.

KÉMÉNYSEPRŐ Bocsánatot kérek.

GOMULKA Na, azért. Figyelsz?

KÉMÉNYSEPRŐ Figyelek. Az egész testem egy görcsben van a figyelemtől.

GOMULKA Helyes. Szóval, az történt, hogy elszökött néhány mesefigura a mesékből.

KÉMÉNYSEPRŐ Mesefigura a mesékből? Milyen mesefigura, miféle mesékből?

GOMULKA A meséket én nem szeretem, nem is ismerem, és hülyeségnek is tartom őket. Úgyhogy, nem tudom, milyen mesékből. De... elszökött Hófehérke...

HÓFEHÉRKE Jaj!

GOMULKA Mondtál valamit?

KÉMÉNYSEPRŐ *(a hang irányába pillant, és észreveszi Hófehérkét.)* Semmit.

GOMULKA Tisztán hallottam, hogy azt mondtad, hogy jaj.

KÉMÉNYSEPRŐ Ja, hogy jaj? Hát bizony azt mondtam, hogy jaj, meg mondom is, jaj, jajaj, a derekam, nyomorult derékfájás gyötör.

GOMULKA Miért nem mész el betegszabadságra?

KÉMÉNYSEPRŐ És akkor ki fogja azt a villámhárítót visszaszerelni a falra, amit Gomulka bácsi nagy angyallelles hangulatában méltóztatott leszaggatni?

GOMULKA Igaz. Szereld fel, de utána takarodj el betegszabadságra. Folytathatom?

KÉMÉNYSEPRŐ Hát persze. Ott tartottunk, hogy Hófehérke.

GOMULKA Na, látom, figyelsz. Szóval, elszökött még Csipkerózsika is...

CSIPKERÓZSIKA Jaj!

GOMULKA Megint kezdted?

KÉMÉNYSEPRŐ *(észreveszi Csipkerózsikát, és sorban a többiek is, fölajdulásuk sorrendjében.)* Ne törődjön velem, Gomulka bácsi, eljajgatok én itt csendben, csak tessék zavartalanul mesélni.

GOMULKA Rendben. Különben is, megérdemled, hogy fájjon a derekad, azt pletykálják, valakik, angyalokkal barátkozol...

KÉMÉNYSEPRŐ Én? Nevetséges állítás. Egy fekete kéményseprő fehér angyalokkal? Bizony, hogy összekormoznám a ruhájukat.

GOMULKA Helyes, ne is barátkozz velük. Szóval, megszökött még Jancsi és Juliska *(Jancsi és Juliska: Jaj, jaj!)*... Ejnye, fiaskám, azt elnézem, hogy jajgatsz, de ha már jajgatsz, jajgass nekem egyféle hangon, mert teljesen összezavarsz...

KÉMÉNYSEPRŐ Bocsánat, jaj, Gomulka bácsi, jaj, igyekszem, jaj, egyformán jajgatni, jaj...

GOMULKA Szeretem benned, hogy olyan tisztelettudó vagy. Csak ne lenne mindig jókedved, és lehetnél kicsit gonoszabb... átverni, például, kéménypucolásnál a magányos öregasszonyokat... ijesztgetni kicsit az utcán a kicsi gyerekeket, hadd ordítsanak az anyjuknak... oda-dörgölőzni - mondhatni véletlenül - az utcán fehér ruhában elhaladókhöz...

KÉMÉNYSEPRŐ Majd igyekszem, Gomulka bácsi, majd igyekszem... De tessék már befejezni a nagy dolgok mesélését, mert kifürja az oldalamat a kíváncsiság.

GOMULKA Hogy is mondtam... megszökött az a Hófehérke, az a Csipkerózsika, az a Jancsi meg az a Juliska, akkor megszökött az ólomkatona (*ólmakatona: jaj!*)... Mi van, most meg berekedtél?

KÉMÉNYSEPRŐ Hagyja már az egészségemet lógva, ki szökött még meg, hadd tudjam meg végre...

GOMULKA Más senki.

PIROSKA És én?

GOMULKA Mi van veled?

KÉMÉNYSEPRŐ Semmi.

GOMULKA Azt kérdezted, hogy és én?

KÉMÉNYSEPRŐ Én ugyan nem... azaz, dehogyisnem, épp azt kérdeztem, hogy és én?

GOMULKA Miért kérdezted, hogy és én?

KÉMÉNYSEPRŐ (*jelzi Piroskának, hogy maradjon békén.*) És én... és én mikor fogom már végre azt a villámhárítót felszerelni?

GOMULKA Eljön annak is az ideje. Szóval, ez még mind semmi. Kérdezd meg, honnan tudok a szökésről?

KÉMÉNYSEPRŐ Honnan tud Gomulka bácsi a szökésről?

GOMULKA Jó kérdés volt, ügyesen kérdezel. Onnan tudok, fiacskám, hogy két napja átjáróház a pincém. Először egy randa vén boszorkány tolta be rajta a rusnya képét, hogy Jancsit és Juliskát keresi, aztán meg egy vörös ördög fenekedett be a homályba, hogy valamilyen ólomkatonát keres, aztán meg egy farkas hozta rám a frászt, valami Piroskát keresett, tényleg, nem is mondtam, hogy egy Piroska nevezetű mesefigura is elszökött a meséjéből...

PIROSKA Na, azért!

GOMULKA Mit naazértozol itten?

KÉMÉNYSEPRŐ Nem naazértozom itten, azt mondtam, na, azért ez már mégis csak sok.

GOMULKA	Szerintem is. Meg még itt van egy magát tizenkettedik tündérnek nevező kiállhatatlan perszóna, ő Csipkerózsika után kajtat, meg aztán egy nagyon szép, mondhatni gyönyörű nő, aki, nem szívesen mondom ki, szerintem még nálam is gonoszabb, úgy képzeld el, az ördög meg a boszorkány is tiszteli, na, nem hinnéd, ez annak a Hófehérkének a mostohája, aki szintén szökésben van.
KÉMÉNYSEPRŐ	Azt tessék nekem megmondani, Gomulka bácsi, miből gondolják ezek, a maga vendégei, hogy itt vannak valahol a szökött mese-figurák?
GOMULKA	Hajolj közelebb! A szálak ide vezetnek.
KÉMÉNYSEPRŐ	Ide? Miféle szálak?
GOMULKA	Azt nem tudom. De mind máshonnan érkezett, mind itt kötött ki, és addig el sem megy egyik sem, míg meg nem találja a szökevényeket.
KÉMÉNYSEPRŐ	Na, itt aztán kereshetik őket.
GOMULKA	Keresni is fogják.
KÉMÉNYSEPRŐ	Ettől félttem.
GOMULKA	Mitől féltél te?
KÉMÉNYSEPRŐ	Hogy majd jönnek, és összetapossák a tetőmet, megrongálják a kéményeimet...
GOMULKA	Hülyeség. Egy tetőn nincs mit megrongálni, a kéményeiden meg mégannyit sem. Na, láss neki a munkának! Ja, és még valami... Ha látsz valami gyanúsat, mondjuk, észreveszed valamelyiket, tüstént jelentsd nekem, és nem marad el a jutalmad.
KÉMÉNYSEPRŐ	Feltétlenül úgy teszek. <i>(Gomulka el.)</i> Vén gazember! Pfuj, de utálatos egy alak. <i>(Szerelni kezdi az antennát. A mesefigurák óvatosan körbe-körbe járnak, amikor felnéz, akkor gyorsan visszاسurrannak a kémények mögé. A kéményseprő megunja a játékot...)</i> Gyertek elő, tiszta a levegő... Hé, nektek beszélek, nem halljátok? Tudom, hogy itt bujkáltok. Láttalak valamennyiőtöket, elmúlt a veszély, előjöhetek a kémények mögül.
ÓLOMKATONA	Ha közeledni mer, menten kettéhasítom a szablyámmal.
KÉMÉNYSEPRŐ	Akkor bolond lennék közelíteni.
HÓFEHÉRKE	Kicsodát tisztelhetünk önben?
CSIPKERÓZSIKA	Tessék bemutatkozni, kérem!
JULISKA	Fekete, mint az ördög.
JANCSI	És annak a ronda házmasternek a barátja.
PIROSKA	Tudni akarjuk, a fekete úr kicsoda, ha nem az ördög tudni akarjuk?
KÉMÉNYSEPRŐ	Amilyen az adjon isten, olyan a fogadj isten... Egyoldalú ismerkedés, de legyen.

*Mint a macska, mint a madár,
a kéményseprő a tetőn jár,
kémények közt rója útját,
fölülről nézi az utcát,*

*fönről néz az emberekre,
hangyaként rajzó seregre,
hozzá nem hatol fel a zaj,
olyan mint fekete angyal*

*folyton ég és föld között,
folyton a világ fölött,
folyton kémények mögött,
folyton csillagok alatt -
a kéményseprő fekete,
de fehér az álma,
a kéményseprő fekete,
a tejúton jár ma,
a kéményseprő fekete,
mindig jó a kedve,
a kéményseprő fekete,
de fehér a lelke...*

Na, gyertek már elő, ne kéressétek magatokat! Bajban vagytok, és én talán tudok rajtatok segíteni. (*A segíteni szóra köréje sereglenek.*)

ÓLOMKATONA

Tud rajtunk segíteni?

PIROSKA

Ha tud, akkor segítsen!

HÓFEHÉRKE

Meg fogja látni, nem leszünk hálátlanok.

JULISKA

Megeheti például a süteményt, amit anyukám a nagymamámnak küldött.

JANCSI

Azt például, a fenébe, nem eheti meg... de majd kap másikat, ha előkerítjük a szüleinket...

CSIPKERÓZSIKA

Szép cipője van, vidám kéményseprő... Lehet, hogy ön az én fekete királyfim... úgy döntöttem, innentől fogva nem törődöm a szerep-zavarokkal...

KÉMÉNYSEPRŐ

Az igazság az, nem is én tudok segíteni, hanem a barátaim.

ÓLOMKATONA

Azt mondta, tud segíteni...

KÉMÉNYSEPRŐ

Mondom, tudok. Azzal, hogy szólok a két barátomnak.

PIROSKA

De mit fognak a barátaid kezdeni a gonosz tündérrel, a farkassal, meg a boszorkánnyal mit fognak kezdeni...

HÓFEHÉRKE

Meg az én gonosz mostohámmal...

ÓLOMKATONA

Az ördögről má ne is beszéljünk!

KÉMÉNYSEPRŐ

Nem akármilyen lények ezek az én barátaim, ezt gondolhattátok volna.

HÓFEHÉRKE	Hanem?
KÉMÉNYSEPRŐ	Hanem... ezek nem emberek... ezek angyalok. És itt tanyáznak a szomszédos tetőn.
MIND	Angyalok! Angyalok!
ÓLOMKATONA	Ők butítottak ide bennünket?
KÉMÉNYSEPRŐ	Aligha. Nem kimondottan vezetgetősek. Talán az aranyhajú angyalka volt a tettes, aki ma ment vissza az övéihez az égbe.
MIND	Az aranyhajsza!
KÉMÉNYSEPRŐ	Az aranyhajsza. Azt azonban el kell mondanom, hogy az én angyalaim... hogy is mondjam, nem olyan átlagos angyalok... egészen emberi angyalok... És az az igazság, hogy éppen emiatt... büntetésből vannak a földön... szóval, az egyik amolyan kétfalkéz... mondhatni, balfácán... a másik meg amolyan... iszákos forma... mondhatni, részeges.
ÓLOMKATONA	És ha az angyaltelefont hasznánánk?
KÉMÉNYSEPRŐ	Annak már lóttek. Összefogdosta a ronda mancsával Gomulka bácsi, többé nem működik, egyszerű villámhárító lett belőle ismét.
HÓFEHÉRKE	Maradnak megváltásul ezek a maga angyalai a büntetésvégrehajtóból.
KÉMÉNYSEPRŐ	Jobb híján ők fognak benneteket megmenteni.
CSIPKERÓZSIKA	Csak hamar, hamar azzal az angyalokkal, kérem, még ránk hozza a gonoszokat ez a Gumilka szörnyedvény, vagy kicsoda.
KÉMÉNYSEPRŐ	Ha tehát megbíztok bennem, nem vesztegetem tovább az időt, megyek az angyalokért.
PIROSKA	Abban az emberben, aki virágot hord a gomblyukában, nem lehet... hogy úgy mondjam... nem megbízni.
KÉMÉNYSEPRŐ	Bajban ismerszik meg az igaz barát... Köszönöm, sietek. Aztán, addig óvatosan ám...
ÓLOMKATONA	Úgy lesz, bízhat bennünk.

A kéményseprő eltűnik az ajtó mögött. A mesefigurák egy pillanatig dermedten állnak, azután hatalmas üdvivalgásban törnek ki: „hurrá, megmenekültünk; vége a megpróbáltatásoknak; éljen a kéményseprő; nesze nektek, gonoszok; pusztuljatok bitangok; mégis győznek a jobbak”... stb. Örömkben táncba kezdenek.)

MIND	<i>Itt a vége minden rossznak, győzni fognak most a jobbak. Nincs hatalma a gonosznak, nincsen többé felettünk.</i> <i>Új mesénk lesz, csupa napfény, új sorsunk lesz, tiszta agyrém már azt hittük, elér a vég, itt a tetőn minket is.</i>
------	---

*Angyalok jöttére várunk,
nekiünk is lesz angyalszárnyunk,
új mesékbe velük szállunk,
minden rossznak vége már...*

Miközben énekelnek, nem veszik észre, hogy Gomulka bácsi feje jelenik meg a tetőfeljáróban. Nézi a táncolókat, gonosz elégedettséggel csóválja a fejét.

GOMULKA Hát itt vagytok, drágaságaim! Gondoltam én, hogy valami nem stimmel ezen a tetőn. És milyen nagy zajjal vagytok... Hú, milyen vidámak vagytok... Táncoltok... Énekeltek... Itt tilos ám táncolni... Itt tilos ám énekelni... Itt tilos ám vidámnak lenni... De éppen ez a szerencsém, hogy ilyen hangosan vigadoztok, így letről is meghallottalak benneteket... Úgy döntöttem, megcsinálom veletek a szerencsém. A boszorka kolbászkerítést ígért, meg mézeskalács-készítő gépet, a tizenkettedik tündér bűvészboltot, a szép mostoha velencei tükörkészletet, a farkas minden napra friss vadhúst, az ördög pedig egy kénbányát a hegyekben... Mindezt abban az esetben, ha a nyomotokra vezetem őket. Csak mulassatok, csak táncoljatok, csak énekeljetek, nemsokára úgyis elhúzzák a nótákat, nyavalyás szökevények...

Amint lecsukná az ajtót, az ólomkatona épp odapillant, megdermed. Gomulka, látva, hogy felfedezték, kimászik a teraszra.

GOMULKA Mit kerestek ti itt? Halljam! Ez az én tetőm. Ide nem jöhet fel akárki. Azonnal takarodjatok lefelé, különben rendőrt hívok.

ÓLOMKATONA Megállj, köpedelem vén Gomulka! Ha még egy lépést teszel, keresztülböklek a kardommal.

GOMULKA Tudod te, kivel beszélsz, nyomorult rozsdahuszar? Én Gomulka bácsi vagyok, a híres házmester.

ÓLOMKATONA Én meg az ólomkatona vagyok, a rendíthetetlen. És azt ajánlom, húzd el innen a mocskos irhádát, különben kicakkozom a füledet.

GOMULKA *(kis noteszt kap elő a zsebéből, ceruzával. Írja.)* Hatóság sértegetése... Eljárás közbeni ellenállás... Feltehetőleg jogtalan fegyverviselés... Lesz kapsz, kisfiam, ha visszajövök...

ÓLOMKATONA Vigyen el az ördög...

GOMULKA Téged fog elvinni, nyavalyás kivénhedt obsitos, arról gondoskodom. Nyakatokra hozom az üldözőiteket! Majd azoknak lengesd a rozsdás piszkavasadat!

Letakarodik a tetőről. A mesefigurák reményvesztetten roskadnak össze.

HÓFEHÉRKE Elvesztünk.

PIROSKA Kellett nekünk vidámkodnunk kellett...

JULISKA Hallottátok, mit mondott? Azok az átkozottak, hogy úgy mondjam, vérdíjat tűztek ki a fejünkre.

JANCSI A fenébe, rosszabb és aljasabb. Lefizették ezt az átkozott házmestert, hogy szaglásszon utánunk.

CSIPKERÓZSIKA Bűvészbolt... kolbászkerítés... mézeskalács-készítő gép... kén-
bánya... minden nap friss vadhús... nem is csinál olyan rossz
üzletet, kérem, az elárulásunkkal ez a Gombolka.

ÓLOMKATONA Má csak az angyalokban bízhatunk.

JANCSI Gondolja, hogy visszatér a kéményseprő az angyalokkal?

ÓLOMKATONA Gondolom.

CSIPKERÓZSIKA De milyen angyalokkal? Hallottátok, hogy büntetésben vannak?
Közönséges bűnözők...

PIROSKA Ajándék angyaloknak ne nézd a fogát... hogy úgy mondjam.

CSIPKERÓZSIKA Ki beszélt itt a fogukról, nagyokos...

A villámhárító megfeszül, felbukkan a kéményseprő feje, mellette egy angyal arca.

KÉMÉNYSEPRŐ Megvagytok még, aranyoskáim?

ÓLOMKATONA Baj van, virágos kéményseprő. Észrevett bennünket a Gomulka
bácsi.

KÉMÉNYSEPRŐ Azon nem csodálkozom. Olyan a szaglása, mint egy buldogé. Nem
különbözik a természetét. Meghoztam az angyalt.

HÓFEHÉRKE Ez az angyal egy angyal, és nem két angyal.

KÉMÉNYSEPRŐ Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok... az a helyzet...

BALFÁCÁN ...hogy a bácsikám éppen be van rúgva... kicsit... és mozdítha-
talan...

CSIPKERÓZSIKA Mondhatom, szép kis angyal az ilyen.

BALFÁCÁN Ő már csak ilyen. Angyalnak kicsit ember, embernek kicsit angyal.
Vannak rossz szokásai. De azon vagyunk, hogy megszabaduljon
ezektől.

JANCSI Látjuk az erőfeszítést a homlokodon. És te, a fenébe, egyedül tudsz
nekünk segíteni?

BALFÁCÁN Megpróbálok.

ÓLOMKATONA E' mondom, mi az ábra.

BALFÁCÁN Az ábrát már tisztáztam a kéményseprő barátommal.

ÓLOMKATONA Nos?

BALFÁCÁN Nincs nos. Meglátjuk, mit tudok tenni értetek.

HÓFEHÉRKE Miért nem röpítesz el bennünket valahová?

PIROSKA Mondjuk, fel az égbe, egy kicsit, az angyalok közé fel az égbe?

JANCSI Vagy olyan messzire, a fenébe, hogy az üldözőink ne találjanak
ránk?

JULISKA Vagy bénítsd meg őket, de csak annyira, hogy úgy mondjam, ne
tudjanak megtámadni bennünket!

BALFÁCÁN Sajnos, nincs hozzá elég energiám.

ÓLOMKATONA Micsoda?

BALFÁCÁN Lemerült a sok ostoba cselekedetem miatt az energia-szektorom. Nem véletlenül hívnak engem odafönt... balfácán-angyalnak.

CSIPKERÓZSIKA Ezt jól kifogtuk. Gratulálok, kéményseprő.

KÉMÉNYSEPRŐ Köszönöm. Szokás mondani, nyugtával dicsérd a napot...

HÓFEHÉRKE Torkig vagyok a közmondásaival, kéményseprő.

KÉMÉNYSEPRŐ Kérem, én akár el is mehetek.

ÓLOMKATONA Sehova. Mennyi energiája van balfácán-angyal barátunknak?

BALFÁCÁN Annyi nincs, hogy elröpítselek benneteket... vagy hogy bárkit is megbénítsak...

PIROSKA Hát akkor mennyi van hát akkor?

BALFÁCÁN Várjatok, számolok. Ez ennyi, az meg ennyi, az ennyi az annyi, az annyi majdnem ennyi, summa summarum, épp annyi, hogy meg tudom állítani az időt addig, amíg a társam ideér. Talán ő tud majd segíteni rajtatok.

A tetőfeljáró megmozdul, mind rámerednek, a részben megjelenik üldözőik arca.

KÉMÉNYSEPRŐ Ne tétovázz, balfácán-angyal, állítsd meg az időt, különben vége ezeknek a szerencsétleneknek. Amit ma megteh...

BALFÁCÁN Idő, állj meg!

A színen megdermed minden és mindenki. Eláll a szél, nem csapkod a lepedő a szárítókötélen... Nagy sokára egy újabb angyal jelenik meg a tetőn, idősebb és lomposabb a balfácánnál, rendkívül elgyötört a kinézete, a fején vizes borogatás. Megáll, nézi a szoborrá dermedt figurákat.

RÉSZEGES Na, mi ez itt meg? Szoborpark? A tetőn? És te, balfácán, mit csinálsz közöttük? Te is szobor lettél? Szép kis kompánia. Az ember iszik egy-két kortyot, és rögtön hasára fordul háta mögött a világ. Pfuj, micsoda társaság mutatja ott a ronda pofázmányát a feljáróban. Az ördögbe... bocsánat, most látom, egy ördög is tartózkodik ott a feljáróban... ez csak amolyan szólás-mondás... hoppá, mire kell rájönnöm, csak nem időmegállításról van szó? Na, akkor most lecsukjuk szépen a padlásfeljárót... akinek kitörik a nyaka, annak nem volt szerencséje... köszönöm, ezzel meglennénk, nem vagyok hajlandó tovább nézni a sok ronda pofázmányt... és most, indulj idő, lássuk, a balfácán miért állított meg a megkérdésem nélkül.

A szín megelevenedik.

CSIPKERÓZSIKA Ha ilyen a száz év álom, akkor már bánom is, kérem, hogy nem próbáltam ki.

ÓLOMKATONA Nem ilyen.

RÉSZEGES Van szerencsém... Angyal a másik tetőről. Szólítsatok... Rudinak, az mégis jobb, mint a... részeges... Mi a manó történt itt, balfácán, hogy megállítottad az időt?

BALFÁCÁN	Figyelj, részeges...
RÉSZEGES	Ne mondd azt, hogy részeges, mondd azt, hogy Rudi. Társaságban vagyunk, öregem.
BALFÁCÁN	Akkor te se mondd azt nekem, hogy balfácán.
RÉSZEGES	Akkor mit mondjak, balfácán?
BALFÁCÁN	Mondd azt, hogy... Béla!
RÉSZEGES	Béla? Az olyan nevetséges egy angyal esetében, hogy Béla.
BALFÁCÁN	Talán a Rudi jobb?
RÉSZEGES	Talán ne civakodjunk, Béla.
BALFÁCÁN	Rendben, Rudi. Azért állítottam meg az időt, hogy bevárjunk téged. Ezeket az ártatlan kis mesefigurákat üldözik a tulajdon meséik gonoszai.
RÉSZEGES	És mi a mi teendőnk?
BALFÁCÁN	Megmenteni őket.
RÉSZEGES	Csak ennyi? Sosem gondoltam volna. Van elég energiád?
BALFÁCÁN	Nekem ugyan nincs.
RÉSZEGES	Az a baj, hogy nekem is kevés maradt. A tegnapi lumpolásért is elvontak tőlem a fentiek egy rendes adagot, az egészen biztos.
PIROSKA	Akkor fölöslegesen volt minden.
RÉSZEGES	Azért nem volt fölöslegesen minden.
HÓFEHÉRKE	Tudtam, hogy megvédenek minket!
RÉSZEGES	Azt azért nem...
JANCSI	Hát akkor... <i>mi az ábra?</i> A fenébe...
JULISKA	Jancsi, legyél tisztelettudóbb... mégiscsak, hogy úgy mondjam, angyalok...
RÉSZEGES	Az az ábra, hogy ti fogjátok megvédeni magatokat.
HÓFEHÉRKE	Attól félek, én nem tudok harcolni...
BALFÁCÁN	Fogsz, különben mehetsz az üvegkoporsóba.
PIROSKA	Én álljak ki küzdeni a farkassal én álljak?
RÉSZEGES	Bizony, különben mehetsz a farkas bendőjébe.
CSIPKERÓZSIKA	Én szörnyethalok, kérem, ha meglátom a tizenkettedik tündért...
KÉMÉNYSEPRŐ	Akkor viszont vár a száz év álom, és még jó, ha rád talál majd egy hobbant királyfi... ha lesznek még akkor királyfiak, amikor befejezheted a szunyát. Sajnos, már ma is csak egy-kettő akad a világon...
ÓLOMKATONA	Én megküzdök az ördöggel is... akarom mondani, az ördöggel.
BALFÁCÁN	Ez a beszéd.

RÉSZEGES	Ha már ilyen bátrak voltatok, elmondom, az az ábra, hogy eszközöket, korlátozott mennyiségben, még tudok varázsolni. Mire van szükségetek?
PIROSKA	Eszközöket? Mik azok az eszközök mik?
BALFÁCÁN	Amit fegyverként használhattok, amikor párviadalra keltek az ellenségetekkel.
HÓFEHÉRKE	Párviadalra... Én menten elájulok.
CSIPKERÓZSIKA	Én már el is ájultam.
KÉMÉNYSEPRŐ	Sürget az idő. Hamar találjátok ki, kinek mire van szüksége.
RÉSZEGES	Hogy még érthetőbb legyek, amikor elkezdődik a küzdelem, idevarázslom nektek az eszközöket.
KÉMÉNYSEPRŐ	Gyorsan, gyorsan, nincs sok idő a gondolkodásra.
BALFÁCÁN	Írom az eszközöket, tessék diktálni!
ÓLOMKATONA	No, jó van, példát mutatok. Én egy mülábat kérek...
PIROSKA	Megvan! Én egy puskát megvan...
HÓFEHÉRKE	Azt hiszem, akkor teszem a legjobbat, ha én egy ampulla ellenmérget óhajtok...
JULISKA és JANC SI	Mi egy drótvágó ollót gondolnánk a fenébe, hogy úgy mondjuk!
CSIPKERÓZSIKA	Nem jut eszembe semmi... nem jut eszembe, kérem, semmi... meg fogja szűrni a kezemet a rokkával...
KÉMÉNYSEPRŐ	Kérjél például egy vastag kesztyűt, amit nem lehet átszűrni...
CSIPKERÓZSIKA	Köszönöm, fekete királyom, egy vastag kesztyű rendel, amit nem tud a rokka átszűrni...
RÉSZEGES	Mindent fölírtál... Béla?
BALFÁCÁN	Mindent fölírtam... Rudi.
RÉSZEGES	Akkor majd diktáld a rendeléseket, ha eljön az idő.
BALFÁCÁN	Ha eljön az idő, diktálni fogom a rendeléseket.
KÉMÉNYSEPRŐ	Erősítsétek meg a lelketeket, jönnék!
CSIPKERÓZSIKA	Jaj, elájulok.
HÓFEHÉRKE	Életem első harca lesz. Arccal a harcnak! Nem félek... Csak a fogam vacog.
JULISKA	Fogd a kezemet, Jancsi, jó erősen.
JANC SI	Fogom, Juliska, de majd a másakra szükségem lesz, a fenébe, a drótvágó miatt.
PIROSKA	Hogy is van? Melyik végét kell a puskának az ellenségre irányítani? Na mindegy, majd az egyiket na mindegy...
ÓLOMKATONA	Az ördögbe... gyün az ördög... de most elkenem a száját, annyi szent.

Fölcsapódik az ajtó, megjelennek sorra a gonoszok. A boszorkány, a farkas, a mostoha, a tizenkettedik tündér és az ördög. Nyomukban Gomulka bácsi. Az angyalok elrejtőznek egy kémény mögé, így a gonoszok nem, csak mi látjuk őket.

GOMULKA Senki se mozduljon! Mindenki le van tartóztatva.

KÉMÉNYSEPRŐ És ki tartóztatta le őket?

GOMULKA Én.

KÉMÉNYSEPRŐ Ehhez önnek, Gomulka, nincs fölhatalmazása.

GOMULKA Nincs? Rajta, ki vele, kivel vagy, vidám kéményseprő, akinek mindig vadvirág van a gomblyukában? Csak nem ezekkel a nyavalyásokkal?

KÉMÉNYSEPRŐ Én mindig a gyengébbek pártján állok. Az igazság pártján, Gomulka.

GOMULKA Bácsi, ha kérhetem.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem kérheti. Csak Gomulka.

GOMULKA Így is jó. Az a tisztem, hogy közöljem, ha ellenállás nélkül megadjátok magatokat, senkinek nem esik bántódása, mindenki hajszáltrepedés nélkül visszakerül a saját meséjébe.

MIND Azt már nem.

GOMULKA Így is jó. Kapjátok el őket.

KÉMÉNYSEPRŐ *(közéjük ugrik.)* Nem úgy van az. Ha harc, akkor legyen becsületes párharc. Egynek egy a párja...

GOMULKA Ne keverd, te kéményseprő, ne keverd itt a trutyit nekem!

KÉMÉNYSEPRŐ A nemzetközi egyezmények nevében követelem a becsületes párharcot.

GONOSZOK *(röhögve)* Legyen!

GOMULKA Mi ketten leszünk a párbajsegédek, kéményseprő. Gyere ide mellém.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem megyek oda, mert maga nagyon bűdös.

GOMULKA Csak mert nem mosakszom, azért vagyok bűdös. Rendben van. Akkor maradj ott. Szólítsd a párbajozó feleket, mert én nem ismerem őket.

KÉMÉNYSEPRŐ Elsőül szólítom az ólomkatonát és az ördögöt. *(Súgva.)* Bátorság, ólomkatona, mutass példát a többieknek!

ÓLOMKATONA Nem lesz baj. De hol késik a lábam?

KÉMÉNYSEPRŐ Itt lesz az is. *(A katona elindul az ördög felé, aki gúnyos vigyorral áll a tető tulsó felén, és várja őt.)*

RÉSZEGES Balfácán...

BALFÁCÁN Na szólíts így...

RÉSZEGES Most nem hallják mások...

BALFÁCÁN	Akkor se!
RÉSZEGES	Rendben. Rudi, mit kért az ólomkatona...
BALFÁCÁN	Várj csak, várj csak...
KÉMÉNYSEPRŐ	Siess már az ég szerelmére, Balfácán!
BALFÁCÁN	Megvan! Ő kérte a vastag kesztyűt.
RÉSZEGES	Oké! Megy a vastag kesztyű.
<i>Egy pár vastag kesztyű szállingózik a magasból az ólomkatona kezébe.</i>	
ÓLOMKATONA	Mi ez? Ez az új lábam? Ez kesztyű! Elbaltázta ez a kótyagos balfácán-angyal... Itt az ördög, mit csináljak... lökdös... nem találok az egyensúlyomat... <i>(Az ördög fellöki, ráfúj, a katona mozdulatlaná dermed.)</i>
GOMULKA	Az első párviadalt az ördög nyerte. Gratulálok magamnak, megvan a kénbánya. Kéretik a második pár.
KÉMÉNYSEPRŐ	Piroska és a farkas. <i>(Súgva.)</i> Gyere, Piroska, ne remegjen majd a kezed, amikor a farkast szemközt kell lőnöd.
PIROSKA	Bízhat bennem, lövök... csak, remélem, a jó felét tartom majd a puskának a farkas irányába csak remélem... de hol a puska... A farkas már itt van.
RÉSZEGES	Mit rendelt Piroska?
BALFÁCÁN	Műlábat.
RÉSZEGES	Oké. Megy a műláb. <i>(Egy műláb szállingózik le a magasból Piroska elé.)</i>
PIROSKA	Na végre, itt a puska! De milyen puska ez? Olyan, mint egy műláb... Hiszen ez nem is puska, ez egy műláb hiszen ez... Mit küldtek nekem az angyalok... Jaj, jön a farkas... most aztán hogy ne féljek... <i>(A farkas támad, bekapja Piroskát, békésen elterül egy kémény tövében, horkolni kezd.)</i>
GOMULKA	Kihirdetem a második forduló győztesét. Győzött a farkas. Gratulálok magamnak, megvan minden napra a friss vadhús. Kéretik szólítani a harmadik forduló résztvevőit.
KÉMÉNYSEPRŐ	Kéretik a pástra Hófehérke és a gonosz mostoha. <i>(Súgva.)</i> Nyugalom, Hófehérke, edd csak meg nyugodtan az almát, de előtte kapd be az ellenmérget... ha ugyan el nem rontják most is a barátaink a varázslatot...
HÓFEHÉRKE	Nem félek... Dehogynem félek... Megint viszontlátni azt a szépséges szörnyeteget... És hogy néz, megbabonáz, hol az ellenmérget?
RÉSZEGES	Béla, Hófehérke mit is kért?
BALFÁCÁN	Drótvágó ollót, Rudi.
RÉSZEGES	Oké. Megy a drótvágó olló. <i>(Hófehérke elé szállingózik egy drótvágó olló.)</i>

HÓFEHÉRKE	Közeledik a szörnyeteg... Ez meg mi? Ez egy drótvágó olló! Én nem ezt kértem, angyalok! Ez selejt áru! Mit kezdjek egy drótvágó ollóval... <i>(A mostoha Hófehérke szájába tömi az almát, aki azonnal holtan esik össze. A mostoha a magával hozott üvegkoporsóba fekteti, nevet, és tovalebbr.)</i>
GOMULKA	Kihirdetem a harmadik forduló győztesét, aki nem más, mint a szépséges mostoha. Gratulálok magamnak a velencei tükrökhöz! Kéretik pástra hívni az utolsó előtti küzdő feleket!
KÉMÉNYSEPRŐ	Jöjjön akkor most... Jancsi és Juliska és a boszorkány.
JULISKA és JANC SI	Az a tervem, hogy elvágom a kalitka rácsait, és hátba támadom, a fenébe, az öregasszonyt.
KÉMÉNYSEPRŐ	Remek terv. Remélem, lesz hozzá eszközöd.
JANC SI	Az angyalok megígérték... Na, ott a boszorka... hih, be ronda vagy, öreganyám, elég rád néznom, és rögtön szörnyet hal az ember a félelemtől...
JULISKA	Ne hergeld, Jancsi, látod, milyen gonosz a tekintete.
JANC SI	Gonosz annak hergelés nélkül is. Na, gyere, menjünk. Az ám, de hol a drótvágó olló? Remélem, nem csak az az egy volt az angyaloknak, amit az előbb Hófehérke kapott...
RÉSZEGES	Béla! Mit rendelt Jancsi és Juliska?
BALFÁCÁN	Azt hiszem, azt írtam ide melléjük, hogy ellenméreg.
RÉSZEGES	Oké. Megy az ellenméreg. <i>(Jancsiék elé szállingózik egy fiola ellenméreg.)</i>
JULISKA	Mi ez?
JANC SI	Ez nem drótvágó olló. Ezt is összekeverték a részeges balfácánok. Mi kaptuk az ellenmérget... Menekülj, Juliska, megpróbálom föltartani a banyát! <i>A banya Jancsira rádobja a kalitkát, Juliskát pedig megbabonázza.)</i>
GOMULKA	Kihirdetem az utolsó előtti forduló győztesét, aki nem más, mint a boszorkány. Gratulálok magamnak a mézeskalács-sütő géphez és a kolbászkerítéshez. <i>(Meglátja a kemencét, amit a boszorkány készít elő Jancsiéknak.)</i> A mindenit! Igazi napkollektoros kemence. Remélem, itt tetszik hagyni majd használat után... esetleg nyitok egy sütődét is... Kéretik hívni az utolsó küzdőket!
KÉMÉNYSEPRŐ	Nehéz szívvel teszem, látom, itt minden balul sül el... Kéretik a küzdőpástra Csipkerózsika és a tizenkettedik tündér. <i>(Súgva.)</i> Én már nem is merek semmit se mondani neked, Csipkerózsika... Járj szerencsével!
CSIPKERÓZSIKA	Ne félts te engem. Láttam, hogy mindent elbaltázott az a két kétbalkezes angyal. Mindenki mást kapott, mint amit kért. De, ahogy számolom, nekem a puská jut. Én pedig kitűnően bánok a puskával. Úgy leszedelem, kérem, azt a nyafka matrónát a tető széléről, mintha ott se lett volna soha.

KÉMÉNYSEPRŐ	Ez a beszéd. Bátorság.
RÉSZEGES	Mit rendelt Csipkerózsika?
BALFÁCÁN	Már csak a puska maradt. Nyilván azt.
RÉSZEGES	Oké. Megy a puska! <i>(Csipkerózsika elé szállingózik a puska, aki felkapja, és kétszer rálő a tündérre, de az csak nevet.)</i>
CSIPKERÓZSIKA	Hát persze... Hogy ez nem jutott eszembe. A tündérek nem fogja a puskagolyó. Hát akkor, jön az alvás. Adieu kéményseprő, fekete királyom, adieu angyalok, társak, mesevilág... <i>(A tündér megszúrja a kezét a rokkával, Csipkerózsika nagyot ásít, elnyúlik a földön, és álomba merül. A tetőt kezdi behálózni a vadrózsa.)</i>
GOMULKA	Kihirdetem az utolsó forduló győztesét, aki a tündér. Gratulálok magamnak, megvan a bűvészbolt is. Megállapítom, hogy minden fordulóban mi győztünk... a gonoszok!
GONOSZOK	Hurrá, győztünk, győztünk, győztünk... <i>(Táncba kezdenek, majd a dal végére, a farkas kivételével, levonulnak a tetőről. Ott marad a vert sereg, a két angyal és a kéményseprő, az alvó Csipkerózsika, a szélütötte ólomkatona, Hófehérke az üvegkoporsóban, Jancsi a kalitkában, mellette szinte kővé dermedve Juliska. valamint a farkas, bendőjében Piroskával.)</i> <i>A sorsod elől nem futhatsz el, hiába vagy hős, vagy ember, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.</i> <i>Próbálgatsz, csak kudarc ér, menekülsz és bukás a bér, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.</i> <i>Törődj bele a sorosodba, van ki győz, és van ki soha, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.</i> <i>Lehetsz jó, ha nem vagy erős soha nem leszel legelől, nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.</i> <i>Csak a mesékben győz a jó, ott se mindig, mert a való: nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el!</i>
KÉMÉNYSEPRŐ	Na, ezt szépen elbaltáztátok.
RÉSZEGES	Ezt szépen elbaltáztad.
BALFÁCÁN	Te baltáztad el...
RÉSZEGES	Te írtad fel rosszul az eszközöket.
BALFÁCÁN	Én nem is tudok írni.
RÉSZEGES	És ezt csak most mondd?
BALFÁCÁN	Szégyelltem volna bevallani előttük.

KÉMÉNYSEPRŐ	Szégyellted volna! Te aztán igazi balfácán vagy, barátocskám. Miattad buktak el szegény mesefigurák.
RÉSZEGES	Bizony, Béla, miattad.
BALFÁCÁN	Ne szólíts Bélának, Rudi. Én tényleg balfácán vagyok, megérdemlem a nevemet.
RÉSZEGES	Te se engem Rudinak. Én meg csak egy ócska, részeges, vén angyal vagyok. Ha tegnap nem lumpolok annyit, maradt volna energiám ahhoz, hogy kimenekítsem innen őket.
KÉMÉNYSEPRŐ	És most? Nincsenek itt amazok, miért nem szabadítjuk ki őket?
RÉSZEGES	Mert varázserő tartja őket zárva előlünk. Látod, nem látnak, nem hallanak bennünket.
BALFÁCÁN	És ilyenkor nem is élnek... olyanok, mintha rajzok lennének a mesekönyvben.
KÉMÉNYSEPRŐ	Akkor... vége mindennek.
RÉSZEGES	Még nincs vége mindennek.
BALFÁCÁN	Csak várd ki a végét.
KÉMÉNYSEPRŐ	Várjam ki a végét? Hát azt bizony kivárom!

II. felvonás

A két angyal szomorúan üldögél egy-egy kémény tövében, és a történteken lamentál.

ANGYALOK

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nem segítünk senkinek?
Ha az se jó, mit megteszünk,
és az se jó, mit nem teszünk meg?*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nincs erőnk, hogy jók legyünk?
Ha nincs erőnk, hogy jót tegyünk,
ha szárny helyett már csak kezünk van.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha egyikünk se angyali,
csak képünk zord és fancsali,
és nem bízódik fontos ügy ránk.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha egyikünk csak balfácán,
a másikunk csak alfácán,
ki bort vedel a háztetőkön.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nem vagyunk mi angyalok,
angyálnak lenni nagy dolog,
de nagydolgon mindenki mást ért...*

KÉMÉNYSEPRŐ

Mit picsogtok itt, két nebáncsvirág? Hogy így, meg úgy... Nyugtával dicsérd a napot...

BALFÁCÁN

Ezt mintha már mondtad volna, de nem baj, tudjuk, a közmondásban az a szép, hogy sokszor van mondva, és te elég sokszor mondasz mindent, kéményseprő.

RÉSZEGES

Szép a fenét. Én unlak a közmondásaiddal együtt. Az angyalok mindent csak egyszer mondanak.

KÉMÉNYSEPRŐ

Az angyalok! De kérdem én, egyáltalán, angyalok vagytok ti? Egyiktök balfácán, a másiktök... na, nem akarlak megbántani angyali mivoltodban... szóval, amolyan pityókás...

BALFÁCÁN

Inkább kicsit félnótás...

RÉSZEGES

Arról aztán beszélhetnénk, hogy ki a félnótás...

KÉMÉNYSEPRŐ

Csak ne veszekedjete! Mindketten megéritek a pénzeteket. Nézzetek körül, ez a háztető merő egy kudarchalmaz. Mindent összekevertetek, mindenki elbukott és elpusztult miattatok...

RÉSZEGES

Csak mert a balfácán nem tud írni...

BALFÁCÁN

Csak mert te meg nem tudsz olvasni.

RÉSZEGES	Ebben van valami, de ha nem írsz le semmit, akkor, ugye, hogyan is olvashatnám azt fel, még ha tudnék is olvasni... ahogyan nem tudok... különben pedig, miért kellene egy angyalnak olvasni is tudni...
KÉMÉNYSEPRŐ	Micsoda gyalázatos alakok... akarom mondani, angyalok vagytok ti. Előbb siránkoztok, most meg egymásra akarjátok rákenni a felelősséget...
RÉSZEGES	Miért, mit kéne csinálnunk? Ti nem így szoktatok, emberek?
KÉMÉNYSEPRŐ	Könyörgöm, legyetek kicsit jobbak minálunk! Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok, hát mi lennénk az angyalok. <i>Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok, hát mi lennénk az angyalok, Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok, hát mi lennénk az angyalok, jeh, jeh, jeh... nem is rossz...</i> Mondjuk, az a legkevesebb, hogy hozzátok helyre a hibát, amit elkövettetek.
BALFÁCÁN	Helyrehozni... Én szívesen helyrehoznám, de nem tudom, hogyan lehetséges.
RÉSZEGES	Én csak úgy belecsöppentem az egészbe... nem is érdekelt dolog... és, hogy őszinte legyek, most sem érdekel nagyon... megyek is vissza a saját háztetőmre.
KÉMÉNYSEPRŐ	Csak eredj! Idd meg a maradék borodat, és szunyókálj tovább estig. Ne is törődj azzal, hogy Piroskát megette a farkas, az ólomkatona élettelenül hever az ördög leheletétől a kémény mellett, Hófehérke holtan az üvegkoporsóban, Jancsit és Juliskát hamarosan megsüti a boszorkány a napkollektoros kemencéjében és jó étvággal meg-eszi, Csipkerózsika meg még épp száz évig fog aludni - miattatok, mert egyiktök balfácán, a másiktök részeges.
RÉSZEGES	Ezt nem kellett volna ilyen keményen kimondanod... ez így nekem fáj...
KÉMÉNYSEPRŐ	Azt akartam, hogy fájjon. Rendben van, angyalnak nem vagytok jók, de legyetek jók - férfiaknak!
BALFÁCÁN	Én szeretnék jó - férfi - lenni.
RÉSZEGES	Mondjuk rá, hogy - én is.
KÉMÉNYSEPRŐ	Akkor kezdjete hozzá!
BALFÁCÁN	Mihez?
RÉSZEGES	Mihez is, tényleg, na!
KÉMÉNYSEPRŐ	Álljatok a sarkatokra!
BALFÁCÁN	(a sarkára áll.) Én ráálltam.

RÉSZEGES *(a tető sarkához megy.)* Ez az én sarkom. Rajta állok. Ezzel meg is vagyunk.

KÉMÉNYSEPRŐ Ha nem lennétek a barátaim, már rég elkergettelek volna benneteket ezekről a tetőkről.

BALFÁCÁN De a barátaid vagyunk...

RÉSZEGES Azok vagyunk, vagy nem?

KÉMÉNYSEPRŐ Azok vagytok. Éppen ezért mondom, hogy a sarokra állás azt jelenti, szedjétek már össze magatokat, az ég szerelmére... pardon, ez kicsit frivol megfogalmazás volt.

BALFÁCÁN Nem baj, értjük. Hogy szedjük össze magunkat?

RÉSZEGES Én úgy gondolom, egészen össze vagyunk szedve... Kezem, lábam, fejem helyén - nekem rendben.

KÉMÉNYSEPRŐ Már nem tudom hogyan mondani, hogy megértsetek... Az a lényeg, hogy tegyétek jóvá a hibátokat!

BALFÁCÁN Szíves-örömet, de, már nem tudom hogyan mondani, hogyan?

RÉSZEGES Van ötleted, nagyokos kéményseprő, erre a hogyanra?

KÉMÉNYSEPRŐ Van. Te, balfácán, ne legyél többé balfácán! Bízzál magadban, hogy meg tudod tenni, amit elhatározol, és abban, hogy többé nem fog kinevetni senki!

BALFÁCÁN Megpróbálhatom. Nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba, nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba, nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba...

RÉSZEGES Mi ütött beléd, csak nem meggárgyultál?

BALFÁCÁN Oh no! Csak mondogatom, és egy idő után el fogom hinni, és ha el fogom hinni, úgy fogok tenni, mint aki se nem hülye, se nem ostoba.

KÉMÉNYSEPRŐ Te következel, részeges...

RÉSZEGES Ne is folytasd, tudom, hogy mit kell tennem.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor nem folytatom.

RÉSZEGES Nem fogok inni többé, megígérem, legfeljebb karácsonykor és húsvétkor egy-egy pohárával... legfeljebb kettővel.

KÉMÉNYSEPRŐ Eggyel.

RÉSZEGES Akkor eggyel. És ha nem részegeskedem, akkor segítségére tudok lenni a bajbajutottaknak.

KÉMÉNYSEPRŐ Erről van szó.

BALFÁCÁN És most?

RÉSZEGES És akkor most?

KÉMÉNYSEPRŐ És most, és akkor most... mit tudom én, hogy akkor mi van és akkor most. Éljetek az új lehetőségeitekkel. És ne felejtsetek: lassan járj, tovább érsz.

BALFÁCÁN Nem felejtjük. Lassan járj, tovább érsz. De hová mész ilyen lassan?

KÉMÉNYSEPRŐ Egy kis dolgom van innen *tovább*, oda akarok érní.

RÉSZEGES Képes lennél magunkra hagyni bennünket?

KÉMÉNYSEPRŐ Igen. Boldoguljatok most egyedül. Ti hibáztatok, ti is hozzátok helyre. Adieu, kis angyalaim, adieu! És pá!

BALFÁCÁN Na, ez jól itt hagyott bennünket.

RÉSZEGES Jól. Mit is kell csinálnunk? Álljunk a sarkunkra!

BALFÁCÁN Vállaljuk magunkat!

RÉSZEGES Ezt azért ne, ez elég rossz szöveg a te szádból - is. Már ezt a sarkamra állást is nehezen viseltem. De - ha már megfogadtam, egye fene, fene egye, ahogy itt szokták mondani a földön, nem iszom, többé.

BALFÁCÁN Én meg, nem leszek balfácán, többé.

RÉSZEGES Mi lenne, ha megpróbálnánk feltámasztani őket?

BALFÁCÁN Hát... éppenséggel meg is próbálhatnánk. Bár még soha nem tettünk ilyesmit.

RÉSZEGES *(Hófehérke üvegkoporsójához megy, kopogtat.)* Ébresztő, Hófehérke! Ébredj fel! Nem ébred.

BALFÁCÁN Mert rajta van a rontás.

RÉSZEGES Francot. Meg van halva. Azért nem ébred.

BALFÁCÁN Ez viszont szomorú. Nézzük ezt a Jancsi és Juliskát! Jancsi!

RÉSZEGES Juliska!

EGYÜTT Jancsi és Juliska! Tessék felébredni szépen, és hazamenni apukához, anyukához az erdőséli favágóházba, nem itt bennünket szomorítani!

RÉSZEGES Nem hallják.

BALFÁCÁN Talán ez a Csipkerózsika nem szúrta meg jól a kezét azzal a vacak szerkezettel... Na, ugyan már, Csipkerózsika, ne marhuljál fölőselegesen, ébresztő fel! ...hiába.

RÉSZEGES Te, én ezt a Piroskát itt a farkas gyomrában meg sem próbálom.

BALFÁCÁN Azért csak próbáld meg... Ránk aztán ne mondja majd senki, hogy meg se próbáltuk!

RÉSZEGES Oké. De ez lesz az uccsó, annyi szent. Pardon, annyi bizonyos...

BALFÁCÁN Várj, részeges... Nem érzel valami... furcsát?

RÉSZEGES De igen. Nem tudom megmondani, hogy mit, de valamit... igen. Mintha... Mintha bizseregne a... szárnyam... helye...

BALFÁCÁN Az enyém is. És... mintha telítődnék megint energiával.

RÉSZEGES Biztos, mert jót akarunk cselekedni... telítődünk.

BALFÁCÁN Hacsak úgy nem. Na, megpróbálok? Uccsó...

RÉSZEGES Meg én. Ébredj, Piroska, a farkas hasában! *(A farkas megmozdul, kinyitja a szemét, mereven bámul a részegesre.)* Várj, balfácán... hoppá... légy esett a levesembe... nem Piroska ébredt fel... jaj... hanem a farkas... pucolás!

BALFÁCÁN Nem! Ha harc, legyen harc! Huúú, de bátor vagyok. *(Bokszoló mozdulatokkal ugrabugrál az elképedt farkas előtt.)*

FARKAS Brrr. Egészen rendeset aludtam. hallottam a saját horkolásomat is... Állj meg, farkas, azt hiszem, leesett az állad. Most akkor alszom, vagy ébren vagyok? Ki ez? És mit ugrál itt előttem ez a macska-jancsi? Nem látja, hogy én vagyok a farkas? Mi több, egyenesen maga a farkas vagyok?

*Nem látod, a farkas vagyok,
mindenkit bekapok.
Nézd a szemem,
nézd a fogam,
nézd a szőrös
mellkasomat,
mindenkit bekapok,
látod már? A farkas vagyok...*

BALFÁCÁN Azt látom, hogy a farkas vagy, de te meg azt nem látod, hogy én meg angyal.

FARKAS Angyal? Ha te angyal vagy, akkor én vagyok Piroska nagymamája. Vagy már az angyalok se a régiek. Se szárnyad, se aranyhajad... na, ne etess tovább, nincs egy fikarc sugárzásod se...

BALFÁCÁN De öklöm az van, nesze, te dagadék, nesze, te dagadék, nesze, te dagadék. *(Háromszor bepancsol a döbbenettől védekezni képtelen farkasnak, aki hanyatt esik.)*

FARKAS Ennek teljesen elment az esze... szédülök... bokszolni speciel nem nagyon tudok... én a vadászra számítottam... ez így nem sport-szerű... most akkor, hogy kapjam be majd a vadászt, ha az összes fogamat kiverte ez az elvadult angyalfajzat... én menten elájulok... *(elájul).*

BALFÁCÁN Ezzel meg is volnánk. Egy határozott metszés a hasikónkon... így ni, kicsi farkas, és máris itt van Piroska. Hoppá! Van itt még valaki. Kezét csókolom. A nagymama lehet az illető, öreg, szemüveges, és nem válaszol. Jól tetszik lenni? Nem tetszik érteni, amit mondok? Én a balek angyal vagyok, tisztelettel...

PIROSKA Hiába próbálkozol, balfácán, a nagymama olyan süket, mint az ágyú hiába próbálkozol. De köszönöm, hogy megmentettél, elég szűkösen voltunk ott bent ketten a nagymamával... meg, tudod, horkol is, de rettenetesen.

RÉSZEGES Akkor hát nem a farkas horkolt?

PIROSKA Nem hát. A nagymama nem hát a farkas.

FARKAS Én soha nem horkolok... én soha...

NAGYMAMA Pofa be, vadállat! Van itt épp elég rossz arcú alak rajtad kívül is, és sehol egy vadász! El is pucolok innen, amíg nem késő! *(Elmenekül a lejárón.)*

PIROSKA Ne törődj vele, kicsit megviselte a farkas bendője! De te egy igazi hős vagy, mondhatom, balfácán egy igazi hős ne törődj vele.

BALFÁCÁN Nem tagadom. Az.

RÉSZEGES És én?

PIROSKA Azt nem tudom. Engem a balfácán mentett meg, azt tudom.

RÉSZEGES Ha így állunk, akkor most én is megmentek valakit.

BALFÁCÁN Csak rajta! Addig én pihenek, mert ezzel az energiával nem vagyunk még teljesen rendben... egészen sokat fölemésztett ez a kis csetepaté a farkassal... régen meg se kottyant volna.

RÉSZEGES Régen nem is mertél volna megküzdeni a farkassal.

BALFÁCÁN Az lehet. De meg se kottyant volna.

RÉSZEGES Próbálkozom Csipkerózsikával.

BALFÁCÁN Piszok.

RÉSZEGES Tessék?

BALFÁCÁN Persze, folyton kilövi magának a legjobb nőt.

RÉSZEGES Ne feledd el, hogy angyalok vagyunk.

BALFÁCÁN Már nem egészen... vagy még nem egészen...

RÉSZEGES Csak a merő tisztelet hajszol bele ebbe a kalandba, semmi részrehajlás a szépség felé... Csipkerózsika, édes lelkem, elég nehéz lesz hozzád beférkőzni ezen a ménkő sok vadrózsaindán keresztül... mindig utáltam a vadrózsaindákat, így keresztül...

TÜNDÉR Hová, hová, barátocskám? Csak nem erre? Vagy csak nem arra?

RÉSZEGES Aha. Inkább amarra... Alighanem lebuktam kissé, így keresztül a rózsaboglyán. Csak úgy, ide, mondhatni, sehova... tündérnéném....

TÜNDÉR Nénéd ám a radai rosseb, varacskos képű, dülöngélő betolakodó...

RÉSZEGES Egy tündér azért beszélhetne választékosabban is. Teszem föl.

TÜNDÉR Teszed le azt a kést, de gyorsan, különben az ujjadra verek! Hagyd a vadrózsáágakat békén! Csipkerózsika még kilencvenkilenc évet, háromszázhatvannégy és fél napot kell, hogy aludjék.

RÉSZEGES Nem fog, mert én megmentem.

TÜNDÉR Ha nem lenne méltóságomon aluli, beleszakadnék a röhögésbe. Te fogod megmenteni Csipkerózsikát, te rakás szerencsétlenség? Hogyan fogod megmenteni?

RÉSZEGES Azt még nem tudom. Majd kitalálom.

TÜNDÉR Kitalálsz? Ezzel az aggyal? Azt nehezen hiszem, hogy bármi is eszedbe jut! Egyet azért jó lesz megjegyezned:

*Tündérek átkán nem fog fortély,
nem oldja azt fel semmi szándék.
Jobb ha az útból eltúnsz gyorsan,
különbem nem marad más csak árnyék
belőled - vagy még annyi sem - annyi szent...*

RÉSZEGES *(észreveszi a földön heverő rokkát)* Ez volt az a furcsa és idétlen valami, amivel jól megszúrtad Csipkerózsika ujját! Itt van a fortély nyitja, a nyitok fortélya, vagy hogy is, és mindegy! Lássuk, a te ujjad jobban bírja-e a mérgezett tűt?

TÜNDÉR Tágulj innen azzal a vacakkal! Hozzám ne merj érni, mert békává... gilisztává... bőregérré változtatlak! Nem tágul, és valamiért nem változik... fatal error... sem békává, sem gilisztává, sem bőregérré... A legjobb, ha huss... elszállok innen... az ördögbe, beleakadtak a szárnyaim a vadrózsa töviseibe...

RÉSZEGES Na, lássuk csak, hogy bírod a gyűrődést, picinyem... helycserés támadás... vigyázat, szúrok... *(Megszúrja a rokkával a tündér ujját, aki elhanyatlak, és nyomban el is alszik. A részeges Csipkerózsika fölé hajol, elég hosszan megcsókolja.)*

BALFÁCÁN Te meg mi a fenét művelsz? Nem hagyod abba azonnal!

RÉSZEGES Maradj már! Nem hallottál még arról, hogy minden mesében így történik? Látod, már éledezik is a csóktól.

CSIPKERÓZSIKA Álmaim királyfia, hát eljöttél, megmentettél? Ámbár kicsit öregecskének és elhasználnak látszol így ébredés után... de se baj, kérlek, majd kivasaljuk a ráncos bőrodet... letornáztatjuk szépen a pocakodat... Nem is volt, kérem, ez a száz esztendő olyan vészes...

RÉSZEGES Na, most már én is hős vagyok?

BALFÁCÁN Alighanem. Hogy állunk energiával?

RÉSZEGES Fogyik. Ki kell tartson még néhány erőpróbán keresztül... Azt hiszem, most egy kicsit ráerősítünk... *(Előhúzza a zsebéből a laposüvegét.)* Csak egy kortyot... Na, most mit néztek így rám... Egy felet... Tudjátok mit, nem is kell nekem ez a vacak...

PIROSKA Most lettél a szememben igazi hős most lettél...

RÉSZEGES Jókor.

CSIPKERÓZSIKA Hiszen, ön nem is a királyfi, hanem... csak az a részeges angyal, kérem, azt sandítom.

RÉSZEGES Részeges angyal? Ezért megcsinálhattam a felhajtást... Kedves Csipkerózsika, ön közvetlen, de csöppet sem kedves.

PIROSKA A részeges angyal már a múlté, nem látod a részeges angyal? És a százéves álomból, az ő jóvoltából, nem kellett egyetlen napot sem letöltened, megmentett a tündér átkától és a százéves álomból.

CSIPKERÓZSIKA Úgy kérem, a bocsánatát kérem, és a kezemet adom, ha viszi kérem, kezdem annak a belátását, amit Piroskánk itt mond éppen.

RÉSZEGES Mi, angyalok, ugye, nem szoktunk nősülni... De ha ez a szokásunk kialakulna, ugye, akkor még visszaérthetünk a kérdésre, kedves Csipkerózsika.

BALFÁCÁN Na, a románc megint. Én meg mehetek újabb megmenteni. Ki is következik?

JANCSI Én.

BALFÁCÁN Te ne szólj bele, Jancsi, te el vagy varázsolva!

JANCSI De nekem, a fenébe, nagyon elgémberedett ebben a kalitkában az összes lábam.

BALFÁCÁN Akkor, a fenébe, kiszabadítalak. *(A kalitkához lép, de amint megérinti, a szerkezet megzendül, a feljáró ajtaja kicsapódik, és előront rajta teljes rútságában a boszorkány. Balfácánt jeges rémület fogja el.)* Rérérészeggeges aaaangyagyagyagyal? Ivivivitt vavavavaaagy?

RÉSZEGES Csaaak vovovovoltaaam. Mooost a kééméémééméény mööggöögöögöögött vagyvagyvagy vagy nem is vagyok.

BALFÁCÁN Retretetetenetesen ronronronronda ez a vééééén kukukuku kutya legyek, ha bebebe nem csicsicsinalnalnak.

RÉSZEGES Szedd öösssözsözsössze magmagmagadat, vegyvegyvegyél példát rólrólról, és kapd el a vénvénvén kukukukukurtafarkú malmalmalacevő boszboszboszorkányát.

BOSZORKÁNY Mit nem látok, he?

BALFÁCÁN Mit látsz...

BOSZORKÁNY Ki nyúlt a kalitkához, he?

BALFÁCÁN Kiki neem? Nem, nem, nem nyúlt hozzozzá senkisenkise.

BOSZORKÁNY Akkor mi volt ez a nagy zengés, he?

BALFÁCÁN Tatalántánlántán az égazégazégzengazégazengaz... na jó, belezavarodtam a szövegembe.

BOSZORKÁNY Tudod te, ki vagyok én, te nyavalyás, he?

BALFÁCÁN Csakcsakcsak sejsejtemsejtem.

BOSZORKÁNY Nem tudod. De meg fogod tudni. Ha majd megtiporlak, megkínozlak, megégetlek, megzabállak. Remélem, mindent elmondtam, ha valamit kihagytam volna, később pótolni fogom, a gyakorlat pillanataiban.

BALFÁCÁN	Ez nekem olyan érthetetlen, akár egy összetett mondat.
BOSZORKÁNY	Mindent meg fogsz érteni a magad kárán, ha nem takarodsz az utamból. Most aztán jóval akasztottad össze a bajuszodat... Nincs is bajuszod, most látom. Nem baj, bajszatlan, nem sokáig leszel itt már bajtalan... he... hehe...he. <i>Vasorrú bába, legvénebb pára vagyok, he. Aki meglát az nem tér házába soha, ha. Aki elém áll, törik a lába, ha, aki felém néz, meghal látása, he...</i> <i>Ennyi gonoszság nincsen a földön, forgószeél kísér, rombol és földönt, bárhová bújnál, én utolérlek, megroppantalak, semmibe löklek, vagy legfeljebb - megeszlek, he, jól fölzáballak... de előbb megsütlek... ha...</i>
BALFÁCÁN	Eeeelhiszeeeeem... goondolgondolgondolnám... ha véletlenül úgy tetszene gondolni, segítségsegítenék... ezt a janjajancsijancsit kicsit megmegmegsütnisüt...
JANCSI	Áruló. A fenébe, és még ez nevezi magát angyalnak.
BALFÁCÁN	Nyugtával dicsérd a napot... azon felül, ne csináld itt a feszültséget nekem. Csak várd ki a végét, csöndben, fiacskám.
BOSZORKÁNY	<i>(lángok jelennek meg a kezében.)</i> Jól van, teszek veled egy próbát. Akkor segíts, és gyűjtsd be a napkollektort... Üsse kavics, meg a guta, ha jó leszel, kapsz néhány kövérebb falatot ebből a girhes Jancsiból, he.
JANCSI	A fenébe, volna pofád belőlem zabálni?
BALFÁCÁN	Beszélg szebben velem. Én mégiscsak egy angyal vagyok, aki a kiszabadításodon ügylődöm.
JANCSI	Erről eddig nem volt szó. De különösnek tetszik a tevékenységed...
BALFÁCÁN	Nem a te dolgod, hogy megítélj, balga gyermek... Szeretett vén banyám, rücskös ronda szipirtyóm, hányásom témája, undorom rájája, szíveskednél megnézni, elég meleg-e már a napkollektoros kemence ahhoz, hogy ezt a Jancsi gyereket rendben megsüssük, és úgy megegyük, hogy néhány zsírosabb falat nekem is jutna belőle...
BOSZORKÁNY	Te kis haspók, huncut pára! Egyre jobban tetszel nekem, a végén még leveszel a lábamról, de akkor nem felelek magamért... Kellene a Jancsi zsenge húsa finomra sütvé, he? Na, nézzük azt a kemencét, aztán meglátjuk, kapsz-e egyetlen falatot is a kölyökből... ha...
RÉSZEGES	Ha megfordul, kapd el, és lökd!
BALFÁCÁN	Na, mit nem gondolsz, mi volt a tervem? Csak undor fog el a látására, a tapintására, a lökésére, a taszigálására...

RÉSZEGES Egy analfabéta nem finnyáskodik, balfácán.

BALFÁCÁN Az más. Akkor lököm, ha nekem mindegy, ahogy így mondd...

A boszorka a kemence ajtajához megy, Balfácán hátulról megragadja, hogy belökje a lángok közé.

BOSZORKÁNY Jaj, mit csinálsz, te elvetemült angyalvakarék! Azonnal engedj el, különben működésbe hozom ellened az első számú boszorkány-trükkök!

BALFÁCÁN Mit csinállok? Na, mit csinállok, roppant szipirtyó? Megsütlek a napkollektorodban, vén banya. Háromig elszámolok, és háromra belelöklek. És semmi trükk, mert akkor háromig sem fogok számolni.

RÉSZEGES Remélem, számolni azt tudsz...

BOSZORKA Nem tud... lefogadom, hogy nem tud. Csak lökdösődik a mihaszna fattya...

BALFÁCÁN Naná, hogy tudok! Egy... kettő...

BOSZORKA Jaj, tud... Nem lehetne előlről kezdeni a számolást?

PIROSKA Adjál neki, balfácán adjál neki!

CSIPKERÓZSIKA Kérem, tartsuk be a nemzetközi egyezmények megszabta kereteket...

PIROSKA Mimóza nyugati... pfuj!

CSIPKERÓZSIKA Barbár kelet-európai... Beee!

BOSZORKÁNY Ne lökjél bele ebbe az igen meleg napkollektoros kemencébe, balfácán! Elismerem, legyőztél. Azzal győztél le, hogy megismerttetted velem a félelmet. Ha egy boszorkány, életében, akár csak egyszer is, fél, félti az életét, nyomban elveszíti a varázserejét. Nézz rám! Hát boszorkány vagyok én? Dehogyan vagyok már a félelmetes vasorrú bába. Szerencsétlen, kisnyugdíjas öregasszonyt csináltál belőlem azzal, hogy megijesztettél.

BALFÁCÁN Így is jó. De akkor most mi legyen?

PIROSKA Adjál a vénasszonynak, adjál...

CSIPKERÓZSIKA A bölcs megfontolást ajánlom, kérem, a későbbi vizsgálatok elkerülésére...

BOSZORKÁNY Van egy javaslatom, ha szabadna ebben a nagy tanácsstalanságban... Ha a napkollektoros kemencét visszakapnám, esetlegesen nyitnék egy mese-pékséget... Minden mesében minden reggel friss kenyeret, tepertős pogácsát és cukrozott brióst osztogatnék a szegény embereknek... árva gyerekeknek... elesett öregasszonyoknak... magányos vénembereknek... jaj, belehalok a saját jóságomba a végén...

RÉSZEGES Tegyen fogadalmat a gyanús matróna!

BALFÁCÁN Megígéred?

BOSZORKÁNY	Meg én. Van más lehetőségem? Megboldogult boszorkány koromban a szemedet kapartam volna ki egy ilyen kérdés után, de most... akkor kötünk alkut, vagy nem kötünk alkut pékségileg, és mehetek hontalannak az aluljárókba?
BALFÁCÁN	Kötünk. De legyen sós kifli is, mert azt nagyon szeretem.
BOSZORKÁNY	Lesz. Jancsi fiam, és téged is, Juliska, felfogadlak kis segédemnek. Lesz rendes fizetés is, meg munkaidő, meg munkatörvénykönyv, majd utána nézek, mi kell egy ilyen foglalkoztatáshoz... de aztán, ott nem alszunk egyfolytában, Juliska lányom...
BALFÁCÁN	Ja, jó hogy figyelmeztetsz, banyám, felébresztem Juliskát is, a végén még túlaludja magát...
JANCSI	A fenébe, egészen kellemes kis öregasszony lett a szipirtyóból.
BOSZORKÁNY	Ne a múlt bűnein rágódjunk folyton, ha kérhetném... tekintetünket függesztük a jövőre! Mi több, csüggesztük...
JULISKA	A néni nem is olyan ronda, tulajdonképpen...
BOSZORKÁNY	Ajajaj, ezt még meg kell szoknom... ezt a púdert. Szerettem ronda és ellenszenves és gonosz lenni... na, ezt a jóságos öregasszony-maszkot is megszokom. Most megyek, keresek egy jó helyet a mese-péküzletnek. A napkollektoros kemencét meg majd együtt elvisszük oda, ha megtalálom. Jövök vissza, aranyoskáim, csak várjatok türelemmel.
RÉSZEGES	Haladunk, balfácán, egészen jól haladunk, csak mintha elfogyott volna az összes energiám.
BALFÁCÁN	Az a baj, hogy nekem is.
PIROSKA	És akkor mi lesz az ólomkatonával akkor mi lesz?
CSIPKERÓZSIKA	És mi lesz, kérem, a Hófehérkével, aki az üvegkoporsóban alukál, kérem, és hát nehezen fog felébredni, ha meg van halva...
RÉSZEGES	Mindenki sorra kerül, de előbb egy korty...
MIND	Egyetlen korty se!
RÉSZEGES	Na ja. Ha nem, nem. Hol is az a katona?
ÖRDÖG	Itt van a katona, de ő az én foglyom, és nem szeretném, ha bármilyen mesterkedésbe kezdenél, vén részeges angyalmaradék, ismerlek jól, és régóta készülök, hogy elbánjak veled.
RÉSZEGES	Püff, az ördög.
PIROSKA	Adjál neki, adjál neki is!
CSIPKERÓZSIKA	Csak nem egy ilyen kis ördög-bördög fog gondot okozni, kérem, önöknek, életem hercegei?
JANCSI	Mi ez egy boszorkányhoz képest, a fenébe, hogy ne is kérdezzek rá?
JULISKA	Azt gondolom, hogy úgy mondjam, cselekedni kellene végre.

BALFÁCÁN	Cselekedj, részeges, tiéd az ördög!
RÉSZEGES	Tiéd, tiéd, de hogy cselekedjem, ha egy korty angyal-energia nem maradt bennem? A pálinkahiányról nem is beszélve...
BALFÁCÁN	Találd föl magad!
ÖRDÖG	Majd én föltalállak, csak gyere! Jókedvemben találsz. Nesze, itt egy jó kis kénköves lehellet.
RÉSZEGES	Pfuj, de bűdös vagy! Mintha egész éjjel pálinkát vedeltél volna.
ÖRDÖG	És nesze, most meg itt van egy kis forró pokolpára.
RÉSZEGES	Jaj, ez a forróság teljesen leborotválta a szakállamat. Nem is baj, úgyis borotválkozni készültem. De, hallod-e, kezdelek egy kicsit nagyon unni...
ÖRDÖG	És nesze még, te vén trottyos, egy kis béka-kígyó-sárkányfog-denevér-főzet a pofádba bele! <i>(Leönti a részegest.)</i>
RÉSZEGES	Ez szétéget, ez roppant bűdös, ez undorító! Most aztán tényleg elég legyen, te mocskos ördögfattyá, betelt a pohár!
ÖRDÖG	Ez még csak a kezdet volt, kisfiam. Most jön a támadás. Széttéplek, darabonként doblak a pokol fenekére.
	<i>Nem a föld dübörög, hanem az ördög jött el hozzátok.</i>
	<i>Beverem fejetek, kitolom szemetek nyomorultak.</i>
	<i>Kénköves lángokat fűjtatok, s folytatok szörnyedelmet!</i>
	<i>Nincs, ki ezt megússza, hatalmam szétzúzza a sziklákat (is).</i>
BALFÁCÁN	Biztató kezdet, annyit látok. Milyen jó, hogy nem nekem kell lépnem az ügyben. Lépni sem bírnék.
RÉSZEGES	Én sem állok túl jól a lépkedéssel... nincs energiám.
ÖRDÖG	Gyere, te nyavalyás, látom, a katonára fáj a fogad. De a katona, már mondtam egyszer, az enyém. El fogom égetni a nyavalyást, ólomszívét a tenger mélyére vetem, a papírtáncoslány, ennek az ostobának a szerelmét, pedig feleségül veszem.
RÉSZEGES	Ha a fogam nem is fáj a katonára, valamit kezdenem kell vele a megmentése érdekében, hiszen elvárja a közönség tőlem éppen ezt.
PIROSKA	Bizony, elvárjuk bizony.
CSIPKERÓZSIKA	Az úgy van, kérem, hogy vannak megmentők és megmentettek...

JANCSI És az úgy van, a fenébe, hogy én csak megmentett lehetek ebben a mesében...

JULISKA És, hogy úgy mondjam, az úgy van, hogy az angyalok a megmentők közé tartoznak... minden mesében.

RÉSZEGES Hát, ha így van, akkor legyen így.

BALFÁCÁN Derék mondás. Most már csinálj is valamit.

RÉSZEGES Végzetes lépésre szánom el magam. *(A villámhárítóhoz lép, és letöri a tetejét, majd azt is kettétöri.)*

BALFÁCÁN Mit tettél, oktan kételtű, oda az angyaltelefonunk!

RÉSZEGES A helyzet hozta a váratlan megoldást. A telefont majd megoldjuk később. Na, gyere, ördög, lássuk, mire megyünk egymással! *(A villámhárító két darabjából keresztet formál, azzal ront az ördögre, az ördög rémülten hátrál.)*

ÖRDÖG Hagyjál már azzal a kereszttel... hülyegyerek... ez nem ér! Ez nem tisztességes! Nincs egy gramm energiád sem, nyavalyás, és egy ócska trükkel akarsz kifogni rajtam... az a baj, hogy ki is fogsz... jaj, ne érintsd hozzám azt a rettenetes valamit, az angyalkeresztet... *(Az angyal az ördöghöz érinti a keresztet, akiből lángok csapnak elő, és lángok között eltűnik a tetőről.)*

PIROSKA Bravó, részeges angyal, elparentáltad az ördögöt, bravó.

RÉSZEGES Nem volt nagy ügy... csak egy kis találékonyság kellett hozzá.

CSIPKERÓZSIKA Megismétlem, kérem, hogy ön egy hős... ugye, még nem nős?

JANCSI A fenébe, ezt jól csináltad, részeges...

JULISKA Hogy úgy mondjam, mestermunka volt.

RÉSZEGES Köszönöm, akkor talán föl kéne ébreszteni az ólomkatonát.

BALFÁCÁN Rajta.

RÉSZEGES Katona, ébredj fel, megszűnt fölötteni a rontás.

ÓLOMKATONA Riadó! Az ördög... hun az ördög? Nincs az ördög... Én vagyok itt... fölébredve... állok mindenki rendelkezésére... ha szükséges, így fekve is... akkor most mi van? Meg vagyok mentve?

RÉSZEGES De meg ám!

ÓLOMKATONA Innentől kezdve megint... de nem szövegelek annyit... kicsit körbeókumlálom a helyzetet... aha, mindenki rendben... csak az a Hófehérke... a hófehér bőrével... ében hajával... karcsú derekával... még az üvegkoporsóban, ugye... kinyúvasztva ottan...

RÉSZEGES Nem probléma, ugye, balfácán...

BALFÁCÁN Mit akarsz ezzel mondani?

RÉSZEGES Hogy megint te jössz.

BALFÁCÁN Ez igaz. De mondtam, hogy nincs energiám a csodatételekhez.

RÉSZEGES	Nekem se volt az előbb, mégis él az ólomkatona, az ördög meg elégett...
BALFÁCÁN	Öngyulladás volt... nem lehet kizárni...
RÉSZEGES	Az eszed tokja volt öngyulladás. Egyébként pedig, mindegy is. Volt, nincs ördög. A katona él. Indulj, mentsd meg Hófehérekét!
MIND	Mentsd meg Hófehérekét! Mentsd meg Hófehérekét! Mentsd meg Hófehérekét! Mentsd meg Hófehérekét! Mentsd meg Hófehérekét!
BALFÁCÁN	Hát... Ha ennyire akarjátok... éppenséggel megpróbálhatom... <i>(Fel-tűnik a mostoha.)</i> De most megdermed minden gondolatom... mozgulatom... ámulatom... mi szép... e kép... e nő... látványa besző... befon... megbénult minden gondolatom...
MOSTOHA	Szép herceg, ki előtted állsz, honnan vagy való? Való-e, hogy való vagy, vagy az ég küldött talán, hogy szívem ilyen hevesen megdobban látásodra, arcod összes angyali fodra összes lábamról levesz...
BALFÁCÁN	Elájulok... A gonosz nem ez... nem ő... e nő... nagyon menő...
PIROSKA	Ne tévesszen meg a gonosz mostoha balfácán ne tévesszen meg!
BALFÁCÁN	Hátha ti tévedtek... e nőtől férfivá ébredtem...
RÉSZEGES	El is alszol nyomban, ha a hátadba nyomja a kését...
BALFÁCÁN	Rosszindulatodhoz nem fér kétség.
CSIPKERÓZSIKA	Hófehérekét tessék nézni, kérem, aki az üvegkoporsóban alszik holtan...
BALFÁCÁN	Ezt e szép lény nem tehetette, csak gonosz rágalom mondhatja...
MOSTOHA	Jól látod, királyfi, vagy szépséges akárki, kinek képe szívemben már aranyos rámát kapott, fényessége elsápasztja a napot...
BALFÁCÁN	Halljátok? Teljesen belém zúgott a bombázó!
JANCSI	Ébredj fel, a fenébe, így se te, se mi, csak ő megy vissza a mesébe!
JULISKA	Hogy úgy mondjam, most vagyunk komoly gondban... a balfácán pályát veszített...
RÉSZEGES	Nem hiszek a szememnek... a balfácán halálosan szerelmes...
MOSTOHA	Nézz a szemembe, szépséges lovagom, akarom, nézz, akarom, nézz, a szemembe nagyon... Lásd ott magadat talpig vértben, hősiez pózban, egy templomtérén, ahol majd frigyünkre a pap mondja az áldást...
BALFÁCÁN	Látom, látom, és nagyon bírom a látványt!
MOSTOHA	Akkor csak nézzed, és ne tudj betelni vele. Majd eljön az idő, amikor elég lenne ennek a sok szépnek a fele is... De most még csak nézz, szemem ragyogása megigéz, hangom selyme álomba ringat, felejtsd el a gondjaidat, légy boldog, mint még soha... ostoba...

*A legszebb nő vagyok a világon,
érintésedet úgy kívánom,
mint folyóra hajló szarvas
a hús vizet.*

*Mi ketten egymásnak születünk,
itt az idő, hogy egybe keljünk,
szépségem királya leszel,
s én rabszolgád.*

*Királyi termetem csodáljad még,
hallgasd, mit üzen neked az ég,
nem akarhatsz rosszat nekem,
szép kedvesem.*

- MIND Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki!
Ne dőlj be neki!
- BALFÁCÁN Könnyű azt mondani. Hiszen szép, mint az őzgida, bájos, mint szarvas a folyó fölé hajolva, termete délceg, szíve felém hajolt... azt mondta nekem, szép kedvesem... *(Összeölelkeznek.)*
- MOSTOHA Tudtam, hogy egymásra találunk. Megsúgta a szívem, hogy nem állhat közénk az ármány. Most már semmi nem választ el bennünket egymástól. Mondd, hogy igen! Ez az ostoba Hófehérke pedig... mondd, édes, neked hiányzik?
- BALFÁCÁN Hogy nekem? Nekem egyáltalán nem hiányzik ez az ostoba Hófehérke pedig... jó helyen van ott, ahol van.
- MOSTOHA Nem zavarhat már bennünket ő sem, édes.
- BALFÁCÁN Nem zavar bennünket, édes, nő sem...
- MOSTOHA Te vagy már szívem egyetlen hőse... hamarosan nőse... aztán majd te sem, és ő se... *(Hófehérke felé mutat.)*
- ÓLOMKATONA Részeges, akkó te csinájja má valamit, mert a Hófehérkének kampec.
- RÉSZEGES Valamit, de mit? Egymásba vannak teljesen bolydulva. Szét se tudom szedni őket...
- PIROSKA Ki kellene ábrándítanod ezt a hősszerelmest abból a ronda nőből ki kellene.
- RÉSZEGES Ronda? Lennék csak én a balfácán helyében... pardon, ugye, arra gondolok, hogy én már rég elláttam volna a mostoha baját... hallanátok a jaját...
- JANCSI Azt mondd, Piroska, hogy ronda? Inkább hogy nagyon is szép.
- PIROSKA Ez neked szép ez neked...?
- ÓLOMKATONA Ami azt illeti, nagyon is frankó a formája meg a pofázmánya...
- PIROSA *(a tetőablakra mutat)* Nézzétek csak a tükörképét, máz nélkül és bűbáj nélkül mutatkozik az ablak tükrében! Vén, ráncos, gonosz arc, hozzá képest a boszorka is szépségkirálynő lehetne.

RÉSZEGES	Tényleg, borzasztóan rút nyanya ez a szép mostoha. Ezt látnia kell a balfácánnak. <i>(Leemeli a tetőablakot, úgy tartja, hogy a balfácán lássa benne a mostoha tükörképét.)</i> Balfácán, nézz csak ide!
BALFÁCÁN	Látom, a boszorkány képe, de mi közöm hozzá! Azon már túl vagyunk...
RÉSZEGES	Ez nem a boszorkány képe... ez a szerelmedé... a tükör nem hazudik... a gonoszság megöregítette... megcsúfította... megnyomorította... te meg őbelé vagy szerelmes... Ébredj fel, ne tévesszen meg a pofájára ragasztott álca...
BALFÁCÁN	Istenem, de csúf! Ez te lennél, életem királynője... az előző perzig?
MOSTOHA	Egy pillanatig se foglalkozz velük! Táguljatok innen, mert olyat teszek... Csaltok, gazemberek, én szép vagyok... összetöröm az összes tükört... ez nem én vagyok... én szép vagyok...
MIND	Ez te vagy, ez a csúfság, te vagy ez a rútság, te vagy ez az undormány, te vagy ez a nagy ormány...
MOSTOHA	Koholmány... Pusztuljatok, gazemberek... nesztek, egyetek mérgezett almát, nesztek egy mérgezett fésű a hajatokba, itt van egy mérgezett öv is a derekatokra, nesztek... hát én megpukkadok ettől a rohadék tükörtől... <i>(Megpukkad.)</i>
BALFÁCÁN	Pfuj. Megpukkadott. Majdnem megbűbájolt a gonosza. De nekem volt kellő tartásom ahhoz, hogy ne dőljek be neki.
RÉSZEGES	Szerencsére volt. Ébreszd Hófehérekét, de nyomban.
BALFÁCÁN	Ébredj, Hófehérke... Nem ébred. Ébredj, Hófehérke... Nem ébred. Ébredj, Hófehérke... Nem ébred. Mit csináljak?
RÉSZEGES	Mit? Mit? Ugyan mit? Csókold meg!
BALFÁCÁN	Hogy én... hogy ezt a gyönyörűséget... aki sokkal szebb a mostohájánál... hogy én... naná, hogy megcsókolom... <i>(Hófehérke a csókra nem ébred. Balfácán újra kísérli.)</i>
ÓLOMKATONA	Talán elég lenne már az a sok nyalakodás itten! Tágulj menten attul a lánytul, mert nyomban lekanyarintom a füledet.
BALFÁCÁN	Nyughass már, barbár katona! Nem látod? Felébredt! Jó reggelt, Hófehérke, letelt a halál.
HÓFEHÉRKE	Úgy látom, minden jóra fordul. Királyfi ugyan nincs, de a törpék zajongását sem kell elviselnem. Majd meglátjuk, mire megyünk. Köszönöm, uraim.
BALFÁCÁN	Szóra sem érdemes, felség.
ÓLOMKATONA	Hiszen, ha tudná szegény, hogy hogy megnyalakodtad épp a szájánál... Na, mindegy, beszéljünk másról... Ha jól látom, valamennyien megmenekültünk... hála ennek a két cuki angyali mihóknak...
MIND	Éljen, éljen, éljen...

Gomulka bácsi jelenik meg a feljáróban.

GOMULKA Mi folyik itt? Hol a feljáróajtó? És hol vannak az én barátaim? És ti hogy kerültök mind ide, vissza, szökevények, gazemberek, huligánok, zajongók, jókedvűek, éneklők, vidámkodók, kedvesek... Roppant haragszom ám... hozom a rendőröket... a vámőröket... a pénzügyőröket...

ÓLOMKATONA Kapjuk el a frakkját vén gilisztazabálónak! Oszt rendesen lássuk is el a baját!

Rárontanak, elkapják, összekötözik.

GOMULKA Ezt még megkeserültek, jöttment népség!

JANCSI Süssük meg a napkollektoros kemencében!

JULISKA Hogy úgy mondjam, nem lenne ellenemre, gonosz egy pára a Gomulka bá, ha kicsit megcsiklandozná a nagy hasát a tűz!

CSIPKERÓZSIKA Altassuk el száz évre, kérem, az jót tesz neki!

HÓFEHÉRKE Az én üvegkoporsóm felszabadult! Belefekhet abba is.

PIROSKA Nem lehetne feltámasztani a farkast? Lenne neki eledele...

GOMULKA Könyörgöm, drága mesefigurinák és figurák, kegyelmezzetek az életemnek, nem vagyok én rossz, csak egy kicsit boraross, hiszen hát házmester vagyok, és az minden bajom, hogy rend kell legyen, földszinten, emeleten, legfőképp a háztetőn... de lehet, hogy rosszul tudom...

ÓLOMKATONA Na, mitévők legyünk a vén bűzbombával?

BALFÁCÁN Azt tesztetek, amit akartok... de részeges, ahogy így elnézlek... Nem hiszek a szememnek... neked kinőtt a szárnyad...

RÉSZEGES És neked is... balfácán... szép nagy fehér szárnyad van, mint régen.

KÉMÉNYSEPRŐ *(megjelenik a tetőfeljáróban)* Úgy ám, kinőtt, mert jót tettetek az emberekkel... végre nem magatokkal foglalkoztatok... hoztam új drótokat, azonnal megcsinálom az angyaltelefont... mehettek vissza, föl az égbe... a szárnyatok már megvan hozzá.

RÉSZEGES Van egy kis bibi... a magam részéről... köszönöm, de itt maradnék inkább... itt a földön... közöttetek.

BALFÁCÁN Én is... lemondanék a szárnyaimról... közöttetek...

KÉMÉNYSEPRŐ Emberek akartok lenni?

ANGYALOK *Angyálnak lenni jó,
de embernek lenni nem unalmas...*

KÉMÉNYSEPRŐ *hát nem, nem.*

ANGYALOK *A mi szívünk már nem
lenne képes másként dobogni fönt*

KÉMÉNYSEPRŐ *megértem.*

ANGYALOK *Maradnánk végleg itt,
kínlódva akár a többi ember*

KÉMÉNYSEPRŐ	<i>legyen úgy.</i>
GOMULKA	Micsoda öröm, hogy az angyalok itt akarnak maradni... külön fogok figyelni rátok, drága kis angyalkáim...
RÉSZEGES	Ehhez azért nem ragaszkodnék.
JANCSI	A fenébe, pusztuljon végre az álnok Gomulka!
KÉMÉNYSEPRŐ	Ne bántsuk az öreg és balga és buta és gonosz Gomulka bácsit - nagyon! Legyen a büntetése, hogy nem lehet többé sehol házmester, a gyerekekre nem szólhat rá, hogy ne zajongjanak, énekeljenek, kergetőzzenek és vidámkodjanak, nem szabad többé galambokra vagy angyalokra lövöldöznie, és a tetőre sohasem jöhet már föl. <i>(Gomulka bácsi minden tagmondatnál hangosan feljajdul.)</i> Elfogadja, Gomulka bácsi?
GOMULKA	Tehetek mást? Elfogadom. Ezentúl, nyugdíjas házmesterként tengetem az életem, nem szólok bele semmibe, nem lesz könnyű, de majd megszokom ezt is...
ÓLOMKATONA	Helyes a bögés, Gomulka! De akkor kibül lesz a házmester?
HÓFEHÉRKE	Az már nem a mi dolgunk.
CSIPKERÓZSIKA	De igen, kérem. Mi elmegyünk, de hagyjunk magunk után megnyugtató állapotokat.
PIROSKA	Igaz is, legyen a házmester a kéményseprő, igaz is...
MIND	Legyen örökös házmester! A kéményseprő!
KÉMÉNYSEPRŐ	Vállalom! Mert így a tetőn majd mindig lakhatnak angyalok, és a mesék üldözött kis figuráinak is otthont adhatok. És még valami... Ezentúl: <i>(a dal közben Gomulka bácsi minden egyes szabadnál ismét följajdul)</i> itt szabad enni, itt szabad inni, itt szabad lenni, itt szabad görbén, itt szabad egyenessen, itt szabad eggyáltalán menni, de szabad maranni is, állni, sőt, szalanni is, s még szabad jáccani, szabad jónak láccani, s nem szabad rossznak láccani, és szabad használni s nem szabad ártani, ahogy szabad: hangoskonni, hallgatni, okoskonni, nevetni, szabad itten örülni és szeretni, szabad itten meséni,

hangszereken zenéni,
 emlékezni, tervezni,
 álmodozni, szervezni,
 segíteni egymásnak -
 itten mindent szabad ám!

MIND Éljen az új házmester.

PIROSKA És mi lesz velünk mi lesz?

MIND Hát... visszamegyünk a mesénkbe! Ott már úgylis nagyon hiányoz-
 hatunk!

*A sorsod elől nem futhatsz el,
 hiába vagy hős, vagy ember,
 nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
 de formálhatod!*

*Próbálkozol, csak kudarc ér,
 menekülsz és bukás a bér,
 nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
 de formálhatod!*

*Ne törődj bele sorosodba,
 van ki győz, és van ki soha,
 nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
 de formálhatod!*

*Lehetsz jó, ha nem vagy erős
 soha nem leszel legelől,
 nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
 de formálhatod!*

*Csak a mesékben győz a jó,
 ott se mindig, mert a való:
 nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el -
 de formálhatod!*

-&-